

4 Terugblik op een bezetting

6 De geschiedenis van morgen

Toekomstige geschiedschrijvers zullen problemen hebben door onbetrouwbare nieuwsmedia.

8 De misdadige kanten van de reguliere journalistiek

Eigenaren reguliere media hebben de maatschappij op misdadige wijze schade berokkend.

11 SDG-dictatuur gestoeld op moderne mythen

Huidige media-mythen dienen een smalle bovenlaag van machten met daaronder miljarden geknechten.

13 Subtiele afleiding als belangrijk propagandamiddel

Afleiding is een machtig wapen voor propagandisten.

16 De honderdste

Het drama van een echtgenote met drie benen.

18 De boer en voedselsoevereiniteit

De boer die hoop biedt met promoten van voedselsoevereiniteit.

20 Aanval op de grondwet duidt op zwakte westerse 'elite'

Het vertrouwen in eigen gelijk luidt de ondergang in van de westerse elite.

23 Japanse protesten rondom zelfvermenigvuldigend mRNA

Het Japanse publiek reageert heftig op de nieuwste spuitjes.

24 Zelfvermenigvuldigend mRNA, de prik van Damocles

Het zelfvermenigvuldigende mRNA is de gevaarlijkste prik tot nu toe.

26 Gebruik het gezonde verstand

Hoe persoonlijk gezond verstand een wapen moet worden tegen de farma-macht.

De mogelijke wereldoorlog om Iran

28

Netanyahu hoopt met een struikeldraad de VS een wereldoorlog in te trekken.

30 Oekraïne met de rug tegen de muur

Over het begin van het aflopen van de oorlog in Oekraïne.

Pakjesdag (5 december) bedorven door aftakelend PostNL

Een droevig verhaal schuilt achter pakjesdag. In Nederlandse woonkamers wordt 'pakjesdag' gevierd met vreugde en jolijt op 5 december. Maar bij de pakketdienst van PostNL staat die dag in het teken van droefenis. Het gaat slecht met de afdeling pakketbezorging, die 70% van de omzet vormt. Dagelijks bezorgen de 26.000 medewerkers van PostNL ruim 1,1 miljoen pakketten. De groei is eruit. Het volume stagneert. De stemming op de werkvloer is somber. In geld uitgedrukt duikelde het vervoer van pakketten vorig jaar met 20%. Nog triester is het gesteld met de 7 miljoen brieven die PostNL dagelijks rondbrengt. Daar wordt fors op toegelegd. Naast de financiële pijn is er ook lichamelijk leed. Er worden veel hondenbeten gemeld. Onlangs voerde de Arbeidsinspectie een controle uit bij de sorteercentra van PostNL. Het bleek dat kisten van 24 kilo handmatig worden getild. Er wordt voor dit werk gebruikgemaakt van uitzendkrachten en mensen uit de sociale werkvoorzieningen.

Permanente onrust en vertraging

Daarnaast heeft de postbezorging zwaar te lijden onder eindeloze reorganisaties in opdracht van de bovenbazen. Er heerst permanente onrust. Pakketten worden met vertraging bezorgd. De werkdruk wordt almaar hoger. Veel teamleiders haken binnen enkele maanden af. Het middenkader valt weg, de postbodes moeten zelf zorgen voor het indelen van hun dagelijkse werk. De regelmaat in de postbezorging loopt in het honderd. De aandelenkoers van PostNL is al jaren belabberd. Toen het bedrijf werd geprivatiseerd, werden gouden bergen beloofd. Dat is op niets uitgelopen. Een Tsjechische roofridder, Daniel Kretinski, heeft zich inmiddels eigenaar gemaakt van een derde gedeelte van PostNL. Hij wil PostNL samenvoegen met het eveneens zieltogende Britse Royal Mail, waarvan hij mede-eigenaar is. Zijn eerste miljard heeft Kretinski binnengehaald met gescharrel in wankele staatsbedrijven in Oost-Europa die na de val van de Muur voor een appel en een ei te koop waren. In de categorie van oud roest lijkt nu ook PostNL beland.

Tien jaar een miljoen voor Herna Verhagen

Verbijsterend is de positie van Herna Verhagen (jaarsalaris 1 miljoen) die al tien jaar de topmanager is van PostNL. Zij is eindverantwoordelijk. Ze is medeauteur van het partijprogramma van de VVD. Ze is een typisch voortbrengsel van de kille Rutte-school. Herna laat zich kennen als een ideoloog die meedoet met Agenda 2030. Ze zal ongetwijfeld goedkeuring van haar politieke vrienden krijgen om de toegestane 'bezorgtijd' op te rekken van 24 naar 48 uur. Ze wil de post minder vaak laten bezorgen. Nu nog moet elke post dagelijks worden bezorgd. Nog steeds komt 80% op tijd aan. Het lijkt alsof echte prestaties moeten wijken voor droomkastelen. Onlangs begon Herna een grote campagne voor nieuwe doelstellingen. Ze belooft dat PostNL haar vrachtwagens zal vervangen door elek-

trisch materieel. Ook op andere manieren zal PostNL haar steentje bijdragen aan een 'circulaire economie'. Daarbij inbegrepen het hergebruik van oude spullen en veel geloof in vage doelstellingen voor een betere mensheid. Het lijkt onwaarschijnlijk dat haar toekomstige chef Kretinski hierom zit te springen. De man koopt aan de lopende band in heel Europa bedrijven op, hierbij de Franse kwaliteitskrant *Le Monde*. Met even groot gemak dumpst hij zijn aanwinsten. De man staat bekend om zijn zwijgzaamheid en betonnen hardheid. Voor PostNL zal hij niet veel compassie voelen. Niemand in Den Haag is alert. Er zijn geen Kamerleden die waarschuwen voor het gevolg van de dreigende uitverkoop van alweer een Nederlands topbedrijf. Concurrenten als DHL en FedEx krijgen het makkelijk.

Pakketpost via kluisjes en afhaalpunten

Herna heeft bedacht het tij te keren door de pakketpost te laten verlopen via een netwerk van kluisjes en afhaalpunten. Ze wil dat de klant zijn handen uit de mouwen steekt. Betere kans voor de concurrentie is er niet. Mocht PostNL inzakken, dan zullen buitenlandse techreuzen zoals Google en YouTube winnen. Hoe beroerder het gaat met het verspreiden van het gedrukte woord, des te machtiger worden de digitale monopolies waar niemand zicht op heeft. In die duisternis van die megabedrijven zijn duizenden werknemers actief. Het is alsof iedereen die werkzaam is bij Google en YouTube verplicht is tot volstrekte zwijgzaamheid.

Het behoud van PostNL is een nationaal belang van de eerste orde. Dat was al afgebrokkeld toen de 500 postkantoren in Nederland werden gesloten. Het laatste sloot zijn poorten in 2018. Hun taak ging over naar 2.600 geselecteerde winkels. Laatst kon een vriend een pakket niet loskrijgen van de groenteboer in zijn dorp omdat hij naast zijn eigen adres en legitimatie geen QR-code kon overleggen. Veel postbezorging in Nederland geschiedt door bezorgers zonder enige kennis van de Nederlandse taal. De sociale veiligheid wordt daarmee opgeofferd. Verdwenen zijn de vertrouwde postbodes die hun wijk kenden als hun broekzak. Zij kwamen direct in actie bij misstanden. Zij ontfermden zich over huissleutels die achtergebleven waren in het slot van de voordeur. Sinds april jl. is er gelukkig een meldpunt waar postbodes kunnen rapporteren over waargenomen eenzaamheid en ellende.

Het bedrijf gaat soms ruw om met zijn mensen. Zo deed Hermien de Wit, 69 jaar, haar beklag. Op verzoek van PostNL, dat kampt met personeelstekort, bleef Hermien nog een paar jaar doorwerken. Op haar laatste werkdag bracht de teamleider het afscheidscadeau na 19 dienstjaren. Een geschenkbond van tien euro plus een doosje *Merci chocolate*. De teamleider trof Hermien niet thuis. Dus gooide hij het afscheidscadeau in de bus. ■

Simon van Gelder

Terugblik op een bezetting

Karel van Wolferen

Wij wonen in een bezet land. Anders dan het geval was tussen 1940 en 1945 kunnen we de bezetter nu niet aanwijzen. Van mijn vroegste herinneringen als vier jaar oude kleuter is mij altijd bijgebleven hoe ik dat wel kon door het raam van ons huis in de Da Costastraat in Rotterdam. Aan de andere kant van de straat marcheerde de *Grüne Polizei*. Omdat ik met mijn vinger naar hen wees haalde mijn moeder mij weg van dat raam op een manier waardoor deze ervaring diep in mijn geheugen is gegrift.

Sinds 11 maart 2020 wonen we in een bezet land, maar we kunnen de bezetter niet aanwijzen want deze bestaat uit onze eigen regering die zich tegen de burger heeft gekeerd. Op die dag verklaarde minister-president Mark Rutte de oorlog tegen een dodelijk virus, wat onvermijdelijk betekende dat onze vrijheid van handelen en samenzijn zou worden beknot.

In de daaropvolgende lentemaanden kwamen er absurde maatregelen bij, zoals het gebod om met mondkmaskers de straat op en winkels binnen te gaan. Ik werd de Jumbo van Ouderkerk (a.d. Amstel) uitgestuurd toen ik met een zwaarbeladen winkelwagen bij de kassa aankwam en het aanbod van een gratis masker door de vriendelijke filiaalhouder weigerde te aanvaarden. U kan door pijlen en anderhalve-meterafbakeningen op de vloeren van sommige openbare instellingen en klinieken nog altijd worden herinnerd aan het gebod dat we elkaar niet dichterbij mochten benaderen dan op anderhalve meter afstand. Grootouders in tehuizen mochten niet door hun kleinkinderen bezocht worden, en sommigen zijn door het ontbreken van zulke troost doodgegaan.

Afscheid nemen op begrafenissen werd sterk afgeraden. Schoolkinderen moesten thuisblijven in een 'lockdown'. Onze bezettende overheid was bezig met een poging de samenleving op gevoelige plekken van menselijke relaties dood te knijpen. En de bezetting hield maar niet op: in december 2021 kwam Rutte met de verordening dat bij de aanstaande kerstviering niet meer dan drie gasten per gezin uitgenodigd mochten worden.

De bezetter bracht een geringe mate van verzet in beweging. Dat kon uit niet meer bestaan dan de maatregelen negeren en uit verspreiding van zoveel mogelijk kennis over de vijand. Voor mij was Café Weltschmerz het middel daarvoor, een videokanaal dat al enige jaren aan de kaak stelde wat niet klopte aan wat de overheid uitvoerde.

Op dezelfde dag dat Rutte de oorlog tegen het zogenaamd dodelijke virus, maar in feite tegen ons, aankondigde, hadden Kees van der Pijl en ik een discussie op Weltschmerz over de pandemie die de WHO twee maanden daarvoor had afgekondigd. Dit volkomen gecorrumpeerde VN-aanhangsel was de opdrachtgevende vijand achter onze vijand op nationale

bodem. Kees eindigde die opname met de constatering dat als je mensen bang kan maken, je alles met ze kan doen. En ik eindigde met de conclusie dat groot gevaar boven ons hoofd hangt als er geen controle over laboratoria voor biologische oorlogvoering tot stand komt.

Op 5 april daarna dacht ik te kunnen bewijzen dat de introductie van het begrip 'nepnieuws' aangaande protest tegen het Covid-beleid reden was te concluderen dat wij door een groot bedrog werden belaagd. Spoedig daarna wisten we al heel veel. Videokanalen zoals die van Tom Zwitser in Groningen hielpen daaraan mee. De themanummers van Sander Compagners De Andere Krant deden het op papier. Het idee dat verzet noodzakelijk was geworden begon ook post te vatten. Sommige optochten naar het Museumplein in Amsterdam – waar waterkanonnen en politie met knuppels en honden van de bezetter klaarstonden – begonnen bij het Henk van Randwijk-monument, een gedenkmuur voor deze verzetsman en journalist met de witte regels:

*Een volk dat voor tirannen zwicht
zal meer dan lijf en goed verliezen
dan dooft het licht...*

U wordt aan die waarheid herinnerd op bijna alle achterpagina's van Gezond Verstand.

Talloze aanwijzingen, hints en tips over de misdadige bezetting lagen in de eerste negen maanden van 2020 voor het oprapen. De ziekenhuizen lagen, anders dan de gezondheidsfunctionarissen ons wilden doen geloven, niet vol met zieken. Zij die er wel lagen waren in een gevarenzone terechtgekomen, niet vanwege het virus, maar vanwege het Remdesivir dat zij vaak kregen toegediend, en waardoor ze nierfalen met dodelijke gevolgen ontwikkelden. Zij die op hun buik werden gelegd aan ademhalingsapparaten liepen gevaar dezelfde weg te gaan.

Voor een controle bij het Amstellandziekenhuis werd mij aan de balie zowel als door de specialist gevraagd waarom ik geen masker droeg. Toen ik iets zei over de schadelijkheid voor onze gezondheid, beaamden zij dit met een zucht en legden uit dat ze daar niet over mochten praten. De PCR-test die verondersteld werd een Covid-infectie te detecteren mocht onder geen beding voor zulke diagnoses worden gebruikt, zo had Kary Mullis, de Nobelprijswinnende uitvinder ervan, gewaarschuwd, maar zonder die infectiepercentages opvoerende test zou er geen basis meer zijn om de pandemie nog serieus te nemen.

De meest succesvolle CIA-psyopoperatie van het 'complotdenker'-wapen – dat bij de staatsgrepen van de Kennedymoord en de aanvallen van 11 september slechts deels het beoogde effect hadden – kon bij deze mondiale machtsgreep pas goed haar

kracht laten zien. De opgestapelde leugens waren in een transparante werkelijkheid veranderd waarbij die transparantie op zichzelf leek te functioneren als iets om machteloosheid te demonstrenen: “We weten dat je weet dat het niet waar is, maar nou jij weer! Wat doe je er tegen!”

De inleiding voor het eerste nummer van dit blad was een opsomming van de feiten die wij al hadden uitgeplozen. Het daaropvolgende artikel ging niet over Covid, maar over de klimaatleugens die een vervolgcrisis in het vooruitzicht stelden, met mogelijk nog dramatischer gevolgen. Dat verlegde de nadruk van Schwab, en diens coördinerende World Economic Forum en de VN-aanhangsels, naar het netwerk van Rockefeller-stichtingen die deze aanhangsels aan de VN cadeau had gedaan.

De Rockefeller-machtsdroom bindt de onderdelen van de grootste georganiseerde misdaad in de geschiedenis samen. Farmamacht is dankzij het vermogen en de intriges van John D. Rockefeller tot stand gekomen. Geneesmiddelen uit de natuur moesten van tafel en worden vervangen door wat zijn petroleumimperium aan chemische middelen uit de grond haalde. Daarmee ging deze industrie tot de machtigste op aarde behoren. Al heel vroeg kon het ontsnappen aan verantwoording over wat er door de spuitjes misging. De meta-miljardair Bill Gates, die met zijn vermogen de WHO als het ware had kunnen kopen, kwam dan ook al in begin 2020 aanzetten met de eis voor *indemnity* (aansprakelijkheidsverzekering) als voorwaarde voor de vaccins tegen het levensgevaarlijke virus waarmee de farmamacht een nog glorieuzere toekomst tegemoet zou gaan.

Politici en commentatoren van allerlei pluimage vormden een koor van pratende hoofden op de tv die onophoudelijk de noodzaak van het komende vaccin benadrukten. Het is de grootste opgezette marketingcampagne in de geschiedenis geweest. Toen dat veronderstelde vaccin zich eenmaal aandiende kwamen er meteen al reportages over net ingespoten slachtoffers die door hartfalen het leven lieten, over voetballers die op de grasmat in elkaar zakten, over zwangere vrouwen van wie de hoop op een kind eindigde in miskramen en over jonge moeders van wie de melk een dode baby veroorzaakte.

Tot op de dag van vandaag wordt de bewijslast van dat alles ontkend en verdonkeremaand, want er valt niet te leven met de notie dat men deel heeft genomen aan massamoord, hoe weinig men dan ook wist over de werkelijkheid. Verzet was er op sommige van de als paddenstoelen uit de grond geschooten ‘wakkere’ videokanalen, met de waarschuwing de prik en boosters niet te nemen, ook al betekende zo’n weigering problemen met werkgevers of moeilijkheden met reizen.

Monumentaal bedrog rondom geopolitieke werkelijkheid was al voor het gigantische pandemiebedrog ontstaan. Dit draaide om een campagne om de president van de Russische Federatie, Vladimir Poetin, zwart te maken met de aantijging dat hij het gemunt had op de vroegere Oost-Europese vazallen van het sovjetimperium en delen van Oost-Europa die voor het einde van de Koude Oorlog tot Rusland behoorden.

De twee systemen van bedrog kregen met elkaar te maken, want de leugens over Poetins plannen produceerden anti-Russische sancties, en een Amerikaanse koersverandering met

een officieel aangekondigd ‘draaipunt’ van het buitenlandse beleid jegens China dreef de twee voormalige communistische grootmachten in elkaars armen. De Russisch-Chinese politieke vriendschap die hiermee ontstond werd een bron van inspiratie voor andere groeperingen, zoals de BRICS-landen, die waren ontstaan vanuit een weigering om Amerikaanse hegemonische macht over de hele wereld te aanvaarden. De kern van deze inspiratie was een heruitvinding van het begrip nationale soevereiniteit. Meerdere landen in Azië, Afrika en Zuid-Amerika zagen in de door Rusland en China geleide formaties van samenwerking op infrastructureel en handelsgebied een bevrijding van door het IMF en de Wereldbank – in handen van Washington – gehandhaafde controlestelsels die economische vooruitgang blokkeerden.

Deze tweedeling van de wereld, met op het moment van dit schrijven ongeveer twee derde van de wereldbevolking onder regeringen die zich bij deze niet-westerse formaties hebben aangesloten, is van doorslaggevend belang geworden voor het torpederen van de macht van onze bezetters. Het heeft de mondiale uitvoering van de grootste machtsgreep in de geschiedenis onmogelijk gemaakt.

Een potentieel chaotische wereld blijft over na de verijdelde mondiale machtsgreep. Het biedt opportunistische krachten de gelegenheid om in het tanende Westen alsnog tirannieke enclaves te stichten. Dit zijn omstandigheden die niet minder dan voorheen vragen om verzet. Zoals in 2020 kan dat verzet tegen de bezettende overheid geen gewelddadig karakter krijgen, en moet het blijven bestaan uit waarschuwingen en onophoudelijke kennisvergaring over het karakter van de vijand, diens zwakheden en achilleshiel.

Het belangrijkste wapen dat de vijand bezit om verzet te breken komt vanuit de zgn. ‘wakkere’ kringen en bestaat uit afleiding en het uitwissen van eerdere kennis. In de VS heet dat *‘controlled opposition’* dat vertaald dient te worden als: ongevaarlijke oppositie.

Met een enkele blik op het veronderstelde verzet van nu vergeleken met de kennisvergaring en waarschuwingen van vier jaar geleden, bemerk ik – en verschillende Gezond Verstand-schrijvers met mij – een funeste achteruitgang.

De afleidingen onder de ‘wakkeren’ zijn vermenigvuldigd. Kennisverlies lijkt in de hand te worden gewerkt. Focus op waar het over moet gaan is weg, en eerder opgedane kennis blijft niet hangen. Met typering over het ‘onlogische’ en ‘moeilijk te snappen’ beleid is men vergeten dat het juist de bedoeling is geweest dat alles kapotgemaakt moet worden. Veel kanalen zijn niet bezig met het in kaart brengen van de vijand, maar meer met persoonlijke ontwikkeling of het ‘opbouwen van een nieuwe wereld’. In plaats van kennis te verdiepen en te delen zijn het een soort personalityshows geworden. De verleiding om tegen de reguliere media aan te schurken is groot. Het grote kwaad – dat bijv. uitdrukking vond in het openlijk besproken plan om de wereldbevolking met twee miljard zielen te reduceren – wordt niet meer gezien. ■

Met dank aan Jeroen van den Berg, Sander Boon, Albert van de Ven en Paul Haarman voor wat hen over dit onderwerp is opgevallen.

De geschiedenis van morgen

Pieter Stuurman

De journalistieke verslaggeving van nu is het fundament onder de geschiedschrijving van morgen, en daarmee voor een belangrijk deel bepalend voor de manier waarop we in de toekomst zullen terugkijken op deze tijd. En net zoals we de gebeurtenissen van deze tijd niet goed kunnen doorgronden zonder besef van wat eraan vooraf ging, zullen we dat in het toekomstige heden ook niet kunnen in afwezigheid van een correct beeld van de huidige gebeurtenissen. Incorrecte of afwezige verslaggeving van het heden heeft daarmee een ingrijpende invloed op de toekomstige geschiedschrijving, die daarmee zijn belangrijkste functie verliest.

Geschiedschrijving geeft ons de gelegenheid om lering te trekken uit de dingen die mis gingen, met de bedoeling ze in het vervolg te voorkomen. Dat betekent niet dat herhaling van fouten daarmee onmogelijk gemaakt wordt (een van de belangrijkste lessen die we kunnen leren van de geschiedenis, is dat we maar moeilijk leren van de geschiedenis), maar zonder correcte visie op het verleden is het sowieso onmogelijk om gemaakte fouten als zodanig te herkennen, en dan zullen ze gedoemd zijn zich te herhalen. Zeker in tijden van grote beroering, zoals nu, is een zo correct mogelijke optekening van de gebeurtenissen dus essentieel. Niet alleen voor de nu levende generaties, maar ook voor die van morgen.

Natuurlijk kunnen goede geschiedkundigen historische gebeurtenissen achteraf nog completer in kaart brengen. Zo bestaat er nu bijvoorbeeld een vollediger beeld over de toedracht van de grote crisis van 1929 dan in 1929. Als de rust terugkeert en de emoties bedaren, wordt het gemakkelijker om de benodigde afstand te nemen om een dergelijke situatie in zijn geheel te overzien en er meer begrip van te verkrijgen. Maar zonder de getuigenissen, opgetekend in de verslaggeving van het betreffende moment, staan historici met lege handen. Zonder uitgangspunt kunnen er geen conclusies volgen, en bij een incorrect uitgangspunt zullen de conclusies ook incorrect zijn. En incorrecte geschiedschrijving is zonder enige betekenis.

De invloed van media

We hebben de afgelopen jaren ervaren dat wat moet doorgaan voor reguliere journalistiek, systematisch een

incorrect beeld van de werkelijkheid opdringt aan het grote publiek, waardoor men onwetend blijft van hetgeen er werkelijk speelt. En afgemeten aan de gevolgen, is onwetendheid minstens zo schadelijk als kwaadaardigheid. Dit betekent dat de 'reguliere' journalistiek in deze tijd een actieve en kwalijke rol speelt bij het aansturen op de historisch ongekeerde catastrofes die zich nu aftekenen en op sommige gebieden al voltrekken, en die later in terugblik bepalend zouden moeten zijn voor de geschiedschrijving van de toekomst. Als reactie op het falen van de gevestigde journalistiek ontstonden initiatieven zoals Gezond Verstand, die daar (samen met select gezelschap van andere analisten, verspreid over de wereld) tegenwicht aan wilden bieden door het beschikbaar maken van een zo correct mogelijke verslaggeving van de actuele verschijnselen en hun toedracht. Het opnemen van een dergelijke taak vereist grote toewijding en incasseringsvermogen, al was het maar omdat het per definitie ingaat tegen de populaire opinies, die hoofdzakelijk vormgegeven zijn door de media – die zelf een belangrijk aandeel hebben in de huidige problematiek.

De meeste van deze nieuwe media-initiatieven worden in meerderheid bemand door gedreven vrijwilligers die niet allemaal gezegend zijn met professionele journalistieke ervaring (zoals ikzelf) en soms resulteert dat in de noodzaak om een eerder opgeschreven visie te corrigeren of bij te stellen, bijvoorbeeld vanwege het beschikbaar komen van nieuwe informatie. Anders gezegd: perfectie is wel een streven, maar het is nooit helemaal bereikbaar. Desondanks biedt het (in tegenstelling tot wat de huidige massamedia achterlaten voor de volgende generaties) essentiële grondstof die voor toekomstige historici kan bijdragen aan het vormen van een compleet en correct beeld. Precies zoals bewaard gebleven verzetskranten uit de Tweede Wereldoorlog nu een onmisbare bron zijn voor de huidige geschiedschrijving over die periode. Zonder dergelijke verslaggeving (al lijkt die nu soms nog maar marginaal effect te sorteren) zouden belangrijke inzichten over deze tijd verloren gaan, iets dat funest zou zijn voor de overlevering van morgen.

Het nummer van Gezond Verstand dat nu voor u ligt is een jubileumnummer. Het is de honderdste editie in de ruim

vier jaar sinds de oprichting. In die honderd nummers hebben we aandacht gegeven aan alle belangrijke thema's van deze tijd, en omdat Gezond Verstand op papier verschijnt, kan de inhoud bewaard blijven voor toekomstige generaties van geïnteresseerden en historici, zelfs wanneer het internet ten prooi valt aan de steeds verdergaande digitale censuur, die nu en in de nabije toekomst dergelijke informatie kan – en waarschijnlijk zal – uitwissen.

De coronamachtsgreep

Wie zich een enigszins gefundeerd beeld wil vormen van de huidige situatie, kan natuurlijk niet om de coronaleugen heen. Bijna vijf jaar geleden was het de aftrap voor het forceren van de meest intrusieve maatschappelijke veranderingen sinds de Tweede Wereldoorlog. Deze uitgekiende strategische aanval op samenlevingen in de hele wereld had meerdere functies. Een van de belangrijkste daarvan was het samenvoegen van het slechtste uit de private sector met het slechtste uit de publieke sector, om daarmee te komen tot een supranationaal en multidisciplinair misdaadconglomeraat dat, onder aanvoering van de *capo's* uit de private sector (megamiljardairs, zoals bijvoorbeeld Bill Gates en George Soros) de macht wilde grijpen. De belangrijkste horde die daarvoor

genomen moest worden, was het onder controle krijgen van de publieke sector (overheden), waar het publiek gewend was naar te luisteren en aan te gehoorzamen. Daarnaast beschikken overheden over de mogelijkheid geweld in te zetten tegen bevolkingsgroepen en individuen, iets dat voor het bedrijfsleven veel lastiger is. Verder moesten ook de massamedia onder verregerende controle gebracht worden. De media worden beschouwd als informerende autoriteit en de overheden als instruerende autoriteit, en samen vormen ze een onmisbare schakel tussen macht en publiek. Om dit beoogde conglomeraat aan de macht te helpen was het inlijven van beide sectoren dus een voorwaarde, en met de coronastrategie werd daarvoor de mogelijkheid gecreëerd.

Via de internationale persbureaus, die al sinds mensenheugenis in bezit zijn van grote private investeerders (deel uitmakend van het misdaadconglomeraat), werd in het vroege voorjaar van 2020 hoogst alarmerende, maar foutieve informatie verstrekt aan de media, die het vervolgens door-gaven aan het publiek, dat, in paniek gebracht, instructies en maatregelen verlangde van bestuurders. Bestuurders die zelf ook geen enkele inhoudelijke kennis bezaten van pathogenen en epidemieën en dus geen andere keuze had-

den dan zich te verlaten op de media, die om precies dezelfde reden moesten vertrouwen op de persbureaus. Zo vonden de leugens hun weg naar de politiek.

Het resultaat was dat gezagsdragers ongekend ingrijpende maatregelen namen op basis van foutieve informatie. Maatregelen die uiterst schadelijk waren voor alle aspecten van de samenleving, maar die – zoals al snel bleek – volkomen overbodig waren. Het moment waarop dat ook tot de ministers en regeringsleiders doordrong, is redelijk goed af te leiden uit hun gedrag. In vrijwel alle landen bleken de belangrijkste bestuurders zelf geen enkele notie te nemen van de draconische bevelen en verboden die ze aan hun onderdanen oplegden. We herinneren ons het trouwfeest van minister Grapperhaus, in september 2020. Later bleek dat rond diezelfde tijd ook bestuurders in andere landen, zoals Boris Johnson in Engeland en Jay Varma in de VS (de ‘coronapaus’ die in New York verantwoordelijk was voor het tirannieke coronabeleid dat duizenden weigeraars van het ‘vaccin’ hun baan kostte), evenals veel ambtgenoten in andere landen, zich te buiten gingen aan wilde feesten, terwijl ze de bevolking thuis opsloten.

Uit dat gedrag blijkt ontegenzeggelijk dat in ieder geval de topbestuurders na ongeveer zes maanden al beseften (of daarover waren ingelicht) dat het hele coronaverhaal een leugen was. Toen ze er uit angst voor positie- en gezichtsverlies in bleven volharden, werd de weg terug steeds moeilijker, en daarmee werden ze gevoelig voor ontmaskering en dus chantabel. Zo konden ze definitief worden ingelijfd door het misdaadconglomeraat, dat vervolgens ook kon rekenen op hun diensten bij andere criminele onderdelen van de machtsgreep, zoals het destructieve klimaatbeleid, de promotie van collectieve krankzinnigheid via de genderideologie, de immigratiechaos, het aansturen op oorlogen en de genocide op de wereldbevolking middels dodelijke injecties. Het publiek trok aan het kortste eind, want het verloor zijn enige bescherming tegen georganiseerde misdaad. De overheden die deze taak hadden, werden onderdeel van diezelfde misdaadclub.

Ook van de grote geopolitieke aardverschuivingen van de afgelopen jaren heeft Gezond Verstand uitgebreid verslag gedaan. Zoals bekend is, wordt de geschiedenis in de praktijk geschreven door – en in het voordeel van – de overwinnaars, en dat betekent altijd dat daarbij de waarheid geweld wordt aangedaan. Het is dus te hopen dat toekomstige geschiedschrijvers de beschikking zullen hebben over meer dan alleen de narratieven die ons momenteel worden opgelegd door het misdaadconglomeraat, en die, als alle andere informatie is uitgewist, de geschiedenis van de toekomst zullen vormen. Wellicht zou een brandkast met daarin alle edities van Gezond Verstand dan een informatiebron van onschatbare waarde kunnen zijn. ■

De misdadige k de reguliere jou

Albert van de Ven

Wat tegenwoordig voor journalistiek doorgaat, is het resultaat van de samenvoeging van media die voorheen van elkaar onafhankelijk waren en een breed spectrum aan verslaggeving en uitleg van de werkelijkheid bedienden. In de VS werd die onafhankelijkheid met bijbehorende diversiteit gewaarborgd door antitrust-wetgeving, die ervoor moest zorgen dat gigantische corporaties in belangrijke industriële sectoren geen concurrentievernietigende monopolies konden creëren.

Met de neoliberale revolutie die kort na de laatste eeuwwisseling de westerse wereld in z'n greep kreeg, gingen bedrijfsreuzen de kleine onafhankelijken – en elkaar – opkopen. Ongeveer 90% van de wereldwijde mediamaarkt is inmiddels in handen van negen mediaconglomeraten. Van de Nederlandse media is meer dan 90% in handen van twee Belgische oligarchen: DPG Media en het Mediahuis.

Redacties verloren daarbij hun journalistieke onafhankelijkheid. Dat dit ernstige gevolgen heeft gehad voor objectieve berichtgeving, is inmiddels overduidelijk. Vanuit overheden kon middels de gekooide redacties een ‘voorgeschreven werkelijkheid’ tot stand komen. Journalisten die de voorschriften niet respecteren worden bestraft met verlies van positie en prestige. De meeste journalisten bij de reguliere media hebben zich aangepast aan de voorgeschreven verhaallijnen, om te voorkomen dat zij de laan uit worden gestuurd. Dit heeft Agenda 2030 en haar mondiale machtsgreppoging mogelijk gemaakt.

Journalistieke code

Als richtlijn voor integere journalistiek is in 1954 de Code van Bordeaux opgesteld, die momenteel na wat aanpassingen bekend staat als *Global Charter of Ethics for Journalists*. De code is vrijwillig, en op schending van de richt-

anten van rnalistiek

lijnen staan geen officiële sancties, wat journalisten de ruimte geeft om aangestuurd door hun opdrachtgevers straffeloos een verwrongen beeld van de werkelijkheid te verspreiden. Lezers van Gezond Verstand weten dat dit binnen de gevestigde media op grote schaal en schaamteloos gebeurt. Dit was overigens ook de hoofdreden voor de oprichting van dit blad.

Er is echter een redelijk omvangrijke groep integere journalisten, die – soms met gevaar voor eigen leven – zich wél aan de oorspronkelijke gedragscode houden. Hun verslagen worden echter zorgvuldig uit de MSM (mainstream media) geweerd, of zodanig vervormd weergegeven dat de argeloze kijker, lezer of luisteraar een compleet vertekend beeld voorgeschoteld krijgt. Het vooralsnog redelijk vrije internet geeft hen de gelegenheid de voorgeschreven werkelijkheid te negeren, en hun verhaal onvervormd weer te geven. Er bestaat een groot aantal websites die de andere kant van die voorgeschreven werkelijkheid wereldkundig maken, en om de kritische nieuwsvolger het zoeken makkelijk te maken is er van ‘officiële’ zijde een uitgebreide lijst gepubliceerd van ‘nepnieuws-sites’; de Hoax-Wijzer.

Vanwege het grote gevaar voor de zittende machthebbers is ruim een jaar geleden binnen de EU een wet van kracht geworden, de DSA (*Digital Service Act*), die onder andere onwettige berichtgeving moet opsporen en via ‘fact-check’-claims ontkrachten. De DSA mag de platforms waarop deze berichtgeving wordt verspreid zware boetes opleggen, of zelfs helemaal uit de socialemedia-feeds verwijderen.

Sinds de ‘War on Terror’, die na de 9/11-aanslagen in 2001 was begonnen, waarbij de toenmalige Amerikaanse president George W. Bush de uitspraak deed: “*Either you are with us, or you are with the terrorists*”, ging het overgrote deel van de voornamelijk westerse media volledig mee in de Amerikaanse oorlogspropaganda. De gevolgen zijn bekend. Wanneer de media indertijd oprecht hun werk hadden gedaan en uitvoerig en waarheidsgetrouw bericht hadden over de leugens (bijvoorbeeld over de niet-bestaande massavernietigingswapens in Irak) die de grondslagen vormden voor de oorlogen in het Midden-Oosten, zou dat zeker miljoenen mensenlevens hebben gespaard.

Covid-terreur

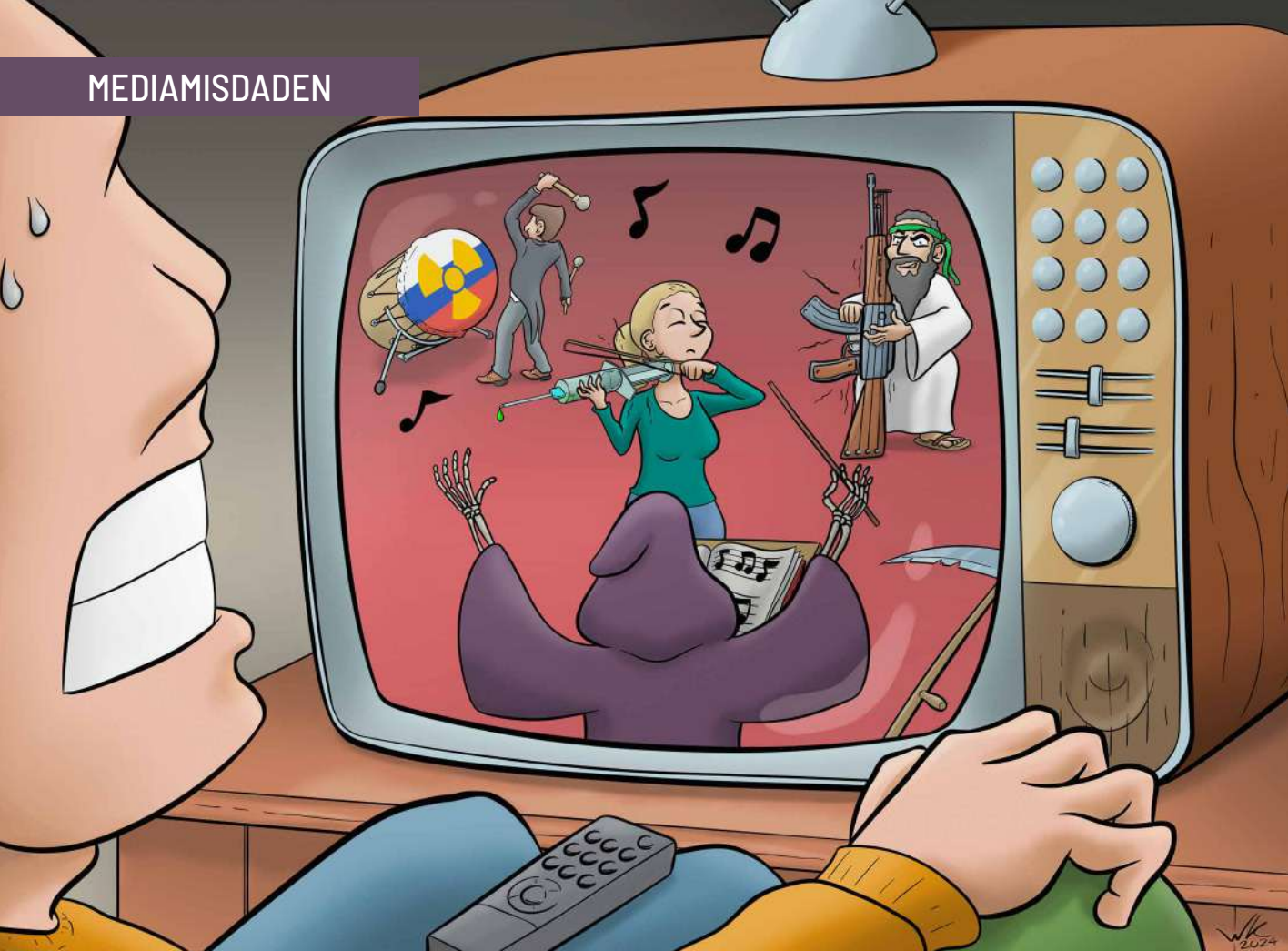
Vers in het geheugen ligt de Covid-‘pandemie’, die binnen de groep van niet-gecorrumpeerde journalistiek gezien wordt als de grootste misdaad tegen de mensheid ooit.

Ook hier gingen de mainstream media volledig mee in de gezaaide paniek en joegen die zelfs aan. De details van deze periode zijn in dit blad vaak en uitvoerig beschreven. Zoals de door de farmaceutische maffia opgezette media-hetze tegen de bewezen effectieve en goedkope medicijnen HCQ en ivermectine en de jacht op artsen die Covid-patiënten hier succesvol mee behandelden. Het leidde tot een verbod op het gebruik en zelfs het uit de handel nemen van deze medicijnen. Er hoeft geen enkele twijfel over te bestaan dat dit veel mensenlevens heeft gekost.

In september jl. publiceerde het Nivel (Nederlands Instituut voor Onderzoek van de Gezondheidszorg) de resultaten van het onderzoek naar de oorzaak van de oversterfte. Niet geheel verrassend bleek uit dit rapport, dat – zelfs na correctie van fouten in de eerste uitgave, die alle kenmerken van pseudowetenschap vertoonde – de oversterfte voornamelijk zou zijn veroorzaakt door ongevaccineerden. De gevestigde media struikelden over elkaar heen om melding te maken van deze langverwachte conclusie; het waren dus toch niet de mRNA-injecties die de oversterfte veroorzaakten, maar juist de weigeraars van deze gentherapie die stierven. Opvallend is, dat dit rapport vrijwel gelijktijdig met de start van de nieuwe prikronde werd gepubliceerd, als ware het doel de twijfel laars gerust te stellen en daarmee over te halen weer bij de priklocaties in de rij te gaan staan en deel te nemen aan een nieuwe ronde Russische Roulette.

Russofobie

Een van de journalisten die van dichtbij vanuit Russisch perspectief verslag doet van Ruslands speciale militaire operatie in Oekraïne, is de Nederlandse journaliste Sonja van den Ende. Zij is inmiddels op de Oekraïense dodenlijst Myrotvoretz geplaatst en is in Nederland persona non grata. Zij deed eerder verslag van de oorlog in Syrië, vanuit een standpunt dat door de VS en haar vazallen allerm minst gewaardeerd werd. Haar berichtgeving maakte op soms schokkende wijze duidelijk hoe leugenachtig de gecorrumpeerde gevestigde media verslag deed van wat daar plaatsvond. Vrijwel alles van wat zij toen beschreef is inmiddels bewaarheid. Net als tijdens de oorlog in Syrië, schetst zij nu een beeld van de oorlog in Oekraïne dat haaks staat op de berichtgeving die de reguliere westerse media dagelijks over ons uitstorten. De militaire interventie die Rusland in februari 2022 tegen Oekraïne begon, had waarschijnlijk maar kort geduurd wanneer de media hun werk volgens de ‘journalistieke code’ hadden gedaan, dat wil zeggen aandacht hadden besteed aan de voorgeschiedenis, en zich niet hadden laten leiden door Amerikaanse propaganda en de al aanwezige russofobie. Geen weldenkend mens zou dan geaccepteerd hebben dat Oekraïense extreemrechtse en neonazibendes (aanhangers van de Oekraïense Hitler-vazal Stepan Bandera) met belastinggeld gesteund zouden worden om Russen te vermoorden. Ook hier zijn de media medeverantwoordelijk voor de honderdduizenden mensenlevens die deze al twee en een half jaar durende oorlog inmiddels heeft gekost.

Wilfred Klap

De extreme door de media aangejaagde russofobie heeft ook de historische banden die Nederland via tsaar Peter de Grote met Rusland had, ernstig geschaad. Een instituut met diepgaande kennis over deze band en de rijke Russische geschiedenis en cultuur heeft noodgedwongen zijn naam moeten wijzigen in een poging om de continue stroom aan bedreigingen, leugens en kwaadsprekerij te verminderen; de Rusland & Oost-Europa Academie van Rusland-deskundige Marie-Thérèse ter Haar heet nu het Eurazië-Instituut. Ook hier ligt de schuld voornamelijk bij laffe en corrupte journalisten, die zich enkele keren – zonder zich bekend te maken – voegden onder de bezoekers van een lezing in het instituut, om daarna een compleet verdraaid en haatdragend verslag hierover te publiceren in de reguliere media. Dit heeft het instituut tot op de rand van een faillissement gebracht.

Belangrijke deskundigen op het gebied van geopolitiek maken duidelijk dat de Rusland-haat binnen de gevestigde media er mede toe heeft geleid dat de economische banden met Rusland zijn verbroken, met inmiddels desastreuze gevolgen voor de Europese economie, die daarmee nu al grote delen van de EU-bevolking de armoede in drijven.

De lijst is eindeloos

Het bovenstaande is slechts een kleine greep uit de misdaden die zijn voortgekomen – en ons nog te wachten staan – uit het gedrag van de gewetenloze media-eigena-

ren met hun even gewetenloze redacties en 'deskundigen'. De klimaatzwendel, gender-gekte, immigratieproblemen, Agenda 2030/2050, de SDG's, corruptie in het EU-bestuur, enzovoort. Gezond Verstand, dat inmiddels de honderdste editie heeft bereikt, is gedurende haar bestaan uitvoerig op deze – en vele andere – onderwerpen ingegaan. Ook zijn er natuurlijk talloze publicaties in de vorm van columns, essays, artikelen en boeken verschenen die ingaan op het failliet van de gevestigde media en de gevolgen hiervan. Een lichtpuntje is, dat steeds meer mensen hun vertrouwen en geloof in de voorgeschreven werkelijkheid aan het verliezen zijn en op zoek gaan naar alternatieve nieuwsbronnen, en met goede kennis van de Engelse taal zijn deze inmiddels ruimschoots op het internet te vinden. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Van de Nederlandse media is meer dan 90% in handen van DPG Media en het Mediahuis, waardoor redacties hun journalistieke onafhankelijkheid zijn verloren.
- Een redelijk omvangrijke groep integere journalisten bedient zich van het vooralsnog vrije internet.
- Steeds meer mensen gaan op zoek naar alternatieve nieuwsbronnen, die ruimschoots op het internet te vinden zijn.

SDG-dictatuur gestoeld op moderne mythen

Tjeu Lemmens

Totalitaire regimes hebben mythen nodig om het volk ervan te kunnen overtuigen dat de wereld die zij willen scheppen een veel betere zal zijn dan de bestaande. In lijn daarmee heeft de VN, in het kader van Agenda 2030, met z'n paradepaardje de zeventien Sustainable Development Goals (SDG's), nieuwe mythen verzonnen om de noodzaak van een wereldregering mee te onderbouwen. Het fundament waarop de VN-mythen leunen, is de overtuiging dat de moderne mens rationeel en verlicht is, en meent in het huidige met technologie overladen tijdsgewricht slimmer te zijn dan de generaties voor hen. Het gros van de mensen heeft niets bijgedragen aan de verwezenlijking van die technologieën. De meesten zijn slechts gebruikers, die knoppen weten te bedienen, maar onwetend zijn wat betreft de onderliggende fysische principes. Dat is ook niet zo erg, ware het niet dat deze onkunde leidt tot hoogmoed en bovendien verwrongen ideeën kweekt over wat de mensheid zoal vermogen om de planeet aarde naar haar hand te zetten.

Verschijsnel, oorzaak en remedie

Zo beweert SDG Nederland, een organisatie gefinancierd door het ministerie van Buitenlandse Zaken: "Onze generatie is de eerste die de middelen heeft om de transformatie te maken naar een wereld met meer welvaart en minder ongelijkheid. Een wereld waarin we biodiversiteit en klimaat beschermen en waarin iedereen een plaats heeft." De VN verwoordt deze mythologische hoogmoedswaan een beetje anders: "Vooruitgang in kennis, wetenschap, technologie en innovatie kan een doorbraak betekenen voor een betere en duurzamere toekomst voor iedereen. De keuze is aan ons."

Op zulke moderne mythen zijn de SDG's gestoeld. In fraai klinkende woorden wordt ons voorgespiegeld dat de mensheid zelf met vereende krachten een betere wereld kan fabriceren. Om een zekere mate van geloofwaardigheid uit te stralen, dient een mythe een vleugje waarheid te bevatten. Die kern van waarheid zal veelal bestaan uit een waarneembaar verschijnsel, bijvoorbeeld economische achteruitgang, of hogere gemiddelde temperatu-

ren. Het is een eigenaardigheid van de mens dat hij de oorzaak van zulke veranderingen onvoorwaardelijk wil kennen en wanneer het verschijnsel hem onwelgevallig is, een remedie wil ontwikkelen en toepassen om het verschijnsel te stoppen. Daarbij is elke verklaring geoorloofd, zolang die aansluit op het heersende wereldbeeld. Op dit niveau van verklaring en oplossing doet de mythe z'n intrede.

Zo poneert Agenda 2030 dat aarde en mensheid geconfronteerd gaan worden met immense problemen, waarvan vele genoemd worden in de SDG's. De oorzaak van alle problemen lijkt ook duidelijk in de mythische wereld van de VN. Het is de mens, en de mens alleen, die als schuldige moet worden aangewezen. "Extreme temperaturen, verwoestende branden, droogte en epische overstromingen zijn geen natuurrampen", aldus secretaris-generaal van de VN António Guterres. "Het zijn menselijke rampen, gevoed door fossiele brandstoffen." Deze klimaatmythe appelleert aan de angst voor de ondergang en het einde der tijden, en is feitelijk een opmaat naar de noodzaak van een wereldregering. De mythe is dat – naast de mens als boosdoener – de oplossing gezocht moet worden op dat wereldniveau. Guterres constateert: "Degenen met politieke en economische macht zijn altijd terughoudend om te veranderen", en concludeert daaruit: "Zonder hervorming is fragmentatie onvermijdelijk en zullen mondiale instellingen minder legitiem, minder geloofwaardig en minder effectief worden."

Oerkracht van mythen

Een totalitair regime kan niet zonder mythen, maar ook niet zonder scherpe controle op het doen en laten van de bevolking. In deze eeuw met geavanceerde digitale technologieën kan een monsterlijk controleapparaat worden opgetuigd, waarin kunstmatige intelligentie (AI) centraal staat. Niet AI is daarbij monsterlijk, maar het misdadige gebruik ervan. Velen zullen denken: 'dat laten we niet gebeuren, we laten ons niet ringeloren, we zijn zelfbewuste, rationeel denkende burgers'. Totalitaire regimes kunnen succesvol zijn doordat zij niet uitgaan van

de steun van de grote massa, maar erop rekenen dat die massa ongeïnteresseerd en apathisch blijft, terwijl onder hun neus een schrikbewind wordt uitgerold.

De menselijke psyche is qua vermogen om logische verbanden te leggen tussen een verschijnsel, de oorzaak ervan en de mogelijke oplossingen, verzwakt geraakt, met als gevolg dat een substantieel deel van de bevolking sterk gevoelig is geworden voor mythen. Men is niet zozeer ontvankelijk voor de feitelijke waarheid, maar vooral voor de beelden die het verhaal waarin de feiten gegoten worden, oproepen. Mythen leveren overtuigende beelden, omdat ze appelleren aan diepgewortelde angsten, verlangens en gevoelens van woede en walging. Daarin schuilt hun illusie van waarheid. Mythen gedijen vooral door voortdurende herhaling. Mythen kunnen ook bij menig mens een schuldcomplex aanwakkeren. Een behoorlijk aantal mensen vindt dat de westerse mens er een verkwistende levensstijl op nahoudt en dat boetedoening in de vorm van het inleveren van welvaart een gerechtvaardigde en gepaste straf is.

Wie die mythische werkelijkheid alleen wil ontmaskeren met feiten, onderschat de kracht van de beelden en emoties die die mythen oproepen. Het rationeel poneren van feiten heeft geen vat op degenen die de mythe hebben verinnerlijkt. De mythe is waarheid geworden en wie met feiten de leugen in de mythe blootlegt, krijgt geen tegenargumenten te horen, maar wordt beschimpt met kwalificaties als klimaatontkenner, extremist en gevaarlijke fascist.

Meer macht in minder bestuurslagen

Armoede, honger, klimaatverandering en ander onheil, verwoord in de SDG's, zijn reële problemen, waaraan niet valt te tornen. Wat niet reëel is, en daarmee dus mythevormend, is dat zonder ingrijpen door overheden, aangestuurd door een wereldregering, we aan de vooravond staan van een rampzalige ondergang van mensheid en aarde. Het is ook een mythe dat de mens in staat zou zijn om alle zeventien SDG's tegelijkertijd en in een beperkt tijdsbestek te realiseren. Het VN-duurzaamheidsrapport van 2024 onthult dat met nog slechts zes jaar te gaan (tot 2030), de SDG's dreigen te verworden tot een utopisch hersenspinsel.

En daarmee slaat de VN exact de spijker op de kop. De SDG's zijn inderdaad een hersenspinsel, een verzameling van moderne mythen. Maar de VN trekt de conclusie dat de vestiging van een wereldregering noodzakelijk is en dat nationale regeringen snel hun soevereiniteit moeten opgeven om alsnog de duurzaamheidsdoelen te kunnen realiseren. Klaarblijkelijk wil de VN het spel dusdanig spelen dat de knikkers van de macht naar boven rollen, waarbij landsregeringen uitvoerders worden van van bovenaf opgelegde instructies. Een soortgelijke bestuursstructuur woekert al geruime tijd in Nederland. De bestuurlijke bevoegdheden van lokale overheden – ge-

meenten en provincies – worden steeds verder beknot. Zij glijden af tot uitvoerders van de dictaten van de centrale overheid in Den Haag, die op haar beurt veel bevoegdheden verkwanseld heeft aan de Europese Commissie en de VN en haar dochterorganisatie de WHO (Wereldgezondheidsorganisatie).

In Nederland is duidelijk zichtbaar dat verplichtingen toenemen en controle op nakoming daarvan knellen wordt, met als wrange bijwerking dat de burger de nieuwe commando- en controlestructuur ook nog eens uit eigen portemonnee moet betalen, via belastingen en heffingen die tot draconische hoogten zijn gestegen en nog steeds doorgaan met stijgen. In Nederland lijkt alles goed geregeld, totdat je ermee te maken krijgt.

Zelfloosheid

Het uiteindelijke doel van de SDG's en de mythen die daaromheen zijn gevlochten, is niet om een betere wereld te creëren, zoals uitspreken wordt beweerd, maar om een totalitair wereldregime te vestigen, met een dunne bovenlaag van machtigen en rijken, met daaronder miljarden geknechten, van wie een onderdanige minderheid een paar kruimels extra krijgt toegeworpen in de vorm van wat povere privileges. Dit leidt tot een vorm van zelfloosheid, waarbij niet het individu het eigen handelen en denken bepaalt, maar technocratische ambtenaren, die meedogenloos de bevelen van de boven hen geplaatsten uitvoeren.

Of de VN uiteindelijk in haar opzet slaagt is twijfelachtig, gelet op de vele, soms chaotische krachten en tegenstrijdige belangen die wereldwijd spelen. De SDG's zijn een vervolg op de Millennium Development Goals, die in de jaren negentig zijn ontwikkeld toen het westen in de illusie verkeerde dat de hegemonie van de Verenigde Staten, de zogenoemde unipolaire wereld, zo niet eeuwigdurend dan toch nog heel lang zou duren. Dat blijkt een misrekening te zijn geweest. We zijn in een multipolaire wereld terechtgekomen, met heel andere machtsverhoudingen. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- De Sustainable Development Goals (SDG's) zijn nieuwe verzonden mythen om de noodzaak van een wereldregering te onderbouwen.
- De VN beweert dat de mens de boosdoener is en dat de oplossing gezocht moet worden op wereldniveau.
- De opzet van de VN is echter gebaseerd op een niet meer bestaande unipolaire wereld, hetgeen de kans van slagen twijfelachtig maakt.

Subtiele afleiding als belangrijk propagandamiddel

Afleiding is een zeer effectief propaganda-instrument. Het veroorzaakt ruis, en verwarring, en creëert rookgordijnen waardoor werkelijke problemen en misstanden worden verhuuld. Het is daarmee een krachtig gereedschap om controle te krijgen en te houden over de publieke opinie. Het verhindert mensen om kritisch na te denken over de geldende machtsstructuren en de echt belangrijke zaken in de wereld.

Jeroen van den Berg

Een bekende afleidingsmethode is de sneeuwstorm- of brandhaardstrategie. Hierbij wordt bewust verwarring gezaaid om serieuze beschuldigingen te verdoezelen. Door een lawine van valse beweringen en overdreven verhalen los te laten op het publiek, wordt het moeilijk om werkelijkheid van fictie te onderscheiden. Kritische onderzoeken naar bijvoorbeeld wangedrag worden op deze manier afgebogen naar een breed scala aan concurrerende samenzweringsverhalen. Deze kunnen zo wild, buitensporig of belachelijk zijn dat beschuldigingen die waarschijnlijk de werkelijkheid eer aan doen, worden bedolven onder een enorme lawine van onwaarheden over vergelijkbare thema's. Dit heeft een aantal belangrijke effecten. Er wordt als eerste twijfel gezaaid. Wanneer mensen worden geconfronteerd met een stortvloed aan uiteenlopende verhalen, verliezen ze vaak het overzicht en ontstaat er verwarring over wat waar kan zijn en wat niet. Hierdoor kunnen de terechte beschuldigingen aan geloofwaardigheid inboeten, omdat deze tussen de vele onwaarheden worden weggedrukt. Een mooi voorbeeld zijn de verschillende 'verslagen' rondom het opblazen van de Nord Stream 2-pijplijn. Daarnaast is in dit voorbeeld ook een aspect van zegeviering van de echte daders op te merken.

Bovendien komt het ook voor dat door een belachelijk of overdreven relaas de geloofwaardigheid van klokkenluiders en journalisten die schandalen aan het licht willen brengen, wordt aangetast. Door zoveel mogelijk verzinsels te verspreiden kan de gevestigde orde tijd winnen terwijl serieuze onderzoeken vertraging oplopen. Het

steeds maar uitstellen door onze overheid van onderzoek naar de oorzaken van oversterfte is hiervan een treffend voorbeeld. De publieke aandacht kan dan sneller verschuiven naar andere onderwerpen, waardoor de druk op de betrokkenen afneemt. Door verspreiding van concurrerende theorieën ontstaan verschillende kampen die elkaars uitleg bevechten, wat leidt tot polarisatie van de samenleving. Dit verdeelt de aandacht en zorgt ervoor dat mensen minder geneigd zijn om zich te verenigen rond een gedeelte van de waarheid. Ook de 'wakkeren' worden op deze manier tegen elkaar uitgespeeld.

Gepromote oppositie als afleiding

Gepromote oppositie of gecontroleerde (ongevaarlijke) oppositie is een middel waarmee de machthebbers opzettelijk bepaalde oppositiegroepen of -figuren ondersteunen of zelfs creëren. Deze 'oppositie' biedt een uitlaatklep voor ontevredenheid, maar zal uiteindelijk de status quo niet bedreigen, omdat ze binnen bepaalde grenzen wordt gehouden. Het kanaliseren van onvrede is een erg effectieve methode, omdat het ervoor zorgt dat burgers zich aansluiten bij een beweging die weinig of geen echte verandering bewerkstelligt. Dit helpt om de onrust onder controle te houden en voorkomt dat mensen zich organiseren in groepen die daadwerkelijk een bedreiging voor de overheid vormen. Ongevaarlijke oppositie dient ook om bepaalde informatie te filteren of te verzwakken. Wanneer de oppositie nauw verbonden is met de macht, wordt ze gebruikt om kritische vragen te vermijden en ongemakkelijke feiten te maskeren. Dit proces zien we dagelijks bij de debatten in de Tweede Kamer.

Daarnaast kan de gepromote oppositie het publiek laten geloven dat er ruimte is voor kritiek en debat, wat kan bijdragen aan de schijn van legitimiteit van machthebbers. Dit geeft dan de indruk van een democratische en pluralistische samenleving, terwijl de werkelijke macht in handen blijft van dezelfde groepen. In Nederland zijn de BBB van Caroline van der Plas en de NSC van Pieter Omtzigt hiervan goede voorbeelden. Binnen de 'wakkere' wereld van internationale influencers is Candace Owens een interessant voorbeeld en een leidende figuur in de gepromote oppositie. Zij heeft binnen korte tijd grote populariteit gekregen met o.a. video's over de controversiële hypothesen dat de vrouw van de Franse president Macron eigenlijk een man is en dat het NASA-ruimteprogramma ontstaan is op basis van satanisme.

In Nederland kunnen we de YouTubekanalen van De Nieuwe Wereld en blckbx rekenen tot de ongevaarlijke oppositie. Het leidt tot afleiding en brengt de werkelijke agenda van het misdaadsyndicaat niet in gevaar.

Brood en spelen

'Brood en spelen' is een concept dat zijn oorsprong vindt in het oude Rome, waarbij de keizers voedsel (brood) en vermaak (spelen) aan het volk boden om het tevreden te houden en de aandacht af te leiden van politieke problemen. De term impliceert dat als mensen voorzien worden van basisbehoeften en vermaak, ze zich minder zullen bezighouden met serieuze kwesties of minder kritisch zullen kijken naar de politieke en maatschappelijke problemen.

Propagandisten kunnen de aandacht van het publiek richten op triviale en emotioneel aantrekkelijke onderwerpen. Dit gebeurt door de massa te overladen met entertainment, zoals reality-tv, sport en popmuziek. Dit bevordert escapisme, waardoor mensen minder geneigd zijn de status quo te bevragen. Daarnaast is het zeer doeltreffend om de aandacht te vestigen op schandalen en sensationele gebeurtenissen die eigenlijk weinig invloed hebben op het grotere verband van maatschappelijke problemen. Bovendien kan door nationale trots en symbolische successen, zoals sportoverwinningen of culturele prestaties, een gevoel van eenheid gecreëerd worden dat mensen bindt, terwijl de aandacht wordt afgeleid. Het opbouwen van een extern vijandbeeld is zeer succesvol als afleiding. Door mensen te wijzen op een vermeende dreiging, zoals door een andere natie of bepaalde groep binnen de samenleving, wordt de aandacht omgebogen en het volk gemanipuleerd. De demonisering van Rusland is hiervan een overduidelijk voorbeeld.

Tavistock Institute

Deze organisatie is van groot belang geweest in het ont-rakelen van de complexiteit van menselijk gedrag, *social engineering* (manipuleren van menselijk gedrag) en het beïnvloeden van massagedrag en perceptie. Het instituut werkte clandestien samen met de inlichtingendiensten

om psychologische manipulaties in de praktijk te brengen en te verfijnen. Baanbrekend was de 'drie-fasen-reactie'-methodiek die de organisatie ontwikkelde voor het geval van een grote (gefingerde) crisis. De eerste fase behelst de staat van 'oppervlakkigheid'. Hierbij wordt het volk in een toestand van verwarring gehouden waarbij oorzaken van de crisis bewust niet worden geïdentificeerd. Deze fase kan zo lang duren als de machthebbers nodig achten. Fase twee wordt 'fragmentatie' genoemd. Hierbij slaat de paniek toe en valt de sociale cohesie uit elkaar. Er ontstaan dan kleine groepen die verschillende attitudes en overtuigingen vormen, ondersteund door mediamanipulaties. Niemand krijgt de waarheid te horen en mensen worden onderling verdeeld en gefragmenteerd. De laatste fase heet 'dissociatie': hierbij zijn mensen zo getraumatiseerd door de (valse) gebeurtenissen dat ze blokkeren en alle hoop verliezen. Deze laatste fase zorgt ervoor dat mensen toestaan dat hun vrijheden worden weggenomen. Vormen van deze drie fasen hebben we gezien in de gefabriceerde Covid-crisis.

Voorspelbare critici

Het establishment houdt controle over de media en grote platforms om precies te beslissen welke personen het meest prominent en zichtbaar publieke tegenstanders zullen worden. Dit betekent dat niet alle kritische stemmen evenveel kans krijgen om door te dringen tot het grote publiek. In plaats daarvan kunnen de machthebbers, door hun controle over de media, kiezen welke opposanten op de voorgrond treden en welke daar weg worden gehouden. In ons land is Forum voor Democratie een politieke partij die bewust vrijwel geen zendtijd krijgt bij de reguliere media. Zij worden gezien als een echte bedreiging en daarmee gemarginaliseerd en belachelijk gemaakt. Op deze manier bereikt hun boodschap het grote publiek niet. Daarnaast worden ze bewust in diskrediet gebracht door middel van gerichte mediacampagnes en rechtszaken.

Door bewust gematigde of voorspelbare critici naar voren te schuiven kan de gevestigde orde ervoor zorgen dat de 'oppositie' controleerbaar

en beheersbaar blijft. Deze critici uiten misschien wel kritiek, maar zullen niet tot de kern van de macht doordringen of deze fundamenteel bedreigen. Dit soort oppositie creëert de illusie van vrijheid en open debat, zonder daadwerkelijk een risico te vormen. In Nederland is de PVV hier een duidelijk voorbeeld van. Daarnaast kan er gekozen worden om juist tegenstanders te promoten die controversieel zijn of een zwak moreel profiel hebben. Dit maakt het gemakkelijker om hen in diskrediet te brengen wanneer dat nodig is, en hun aantrekkingskracht op een breder publiek te reduceren. Wanneer zo iemand als 'dé oppositieleider' wordt gezien, wordt de echte oppositie indirect ondermijnd, omdat het publieke debat zich vooral rond deze persoon en zijn of haar reputatie gaat concentreren. Tijdens de laatste Tweede Kamerverkiezingen is

deze methode heel bewust toegepast bij Geert Wilders. Hij is in deze rol geduwd door de reguliere media en de peilingbureaus. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Machthebbers zaaien bewust verwarring om serieuze beschuldigingen te verdoezelen.
- Brood en spelen: mensen bewust voorzien van basisbehoeften en vermaak om zo de aandacht af te leiden van politieke en maatschappelijke problemen.

De honderdste

George van Houts

Hij: Dit is de honderdste.

Zij: Van dat blaadje.

Hij: Hoho dit is Gezond Verstand.

Zij: Ik noem het de Libelle voor wappies.

Hij: Jij hebt het nooit willen lezen.

Zij: Ik kom er niet doorheen. Nergens leuke foto's of kooktips of iets met interieurstyling.

Hij: Nee, het gaat om een andere kijk op de wereld. Een tegengeluid.

Zij: Ja alles is bedrog en niks en niemand deugt. Duh.

Hij: Het is veelzijdiger dan dat en trouwens; de cartoons zijn heel erg goed.

Zij: Ik begrijp ze nooit.

Hij: Omdat jij de artikelen niet leest. Die zijn de context voor de cartoons.

Zij: Kijk die hele stapel, honderd nu, ik pik er één uit, sla hem open, en já hoor het openingsartikel door Karel van Wolferen: het deugt niet! Alles deugt niet!

Hij: Hij zet dingen in perspectief, hij laat zien dat we in een voorgeschreven werkelijkheid leven. Hij legt verbanden waardoor je het hele plaatje ziet.

Zij: Maar zo zwart. Zo alarmerend. Nooit eens troost of iets lekkers of genieten.

Hij: Maar dát is jouw behoefte aan bonte oogkleppen en wollen oorwarmers. Jij vindt die in de Happinez of de Linda of de Libelle. Kop in het zand blaadjes.

Zij: Wat is daar mis mee!? Het leven is zwaar en erg en het bedrog zit overal. Nou mág ik voor mezelf dan een abonnement op een andere, positieve, zachte voorgeschreven werkelijkheid? MAG IK?

Hij: Rustig lief. Je bent bang... daarom word je zo boos.

Zij: Ik BEN NIET BOOS!! Waarom blijf jij zo kalm dan. Ben jij niet bang?

Hij: Nee, of ja, ook. Maar als je de dingen begrijpt worden ze minder eng. Ken je dat nog dat je als kind onder de dekens in het donker in

de stapel kleren op je stoel opeens een monster zag?

Zij: Ja, dan lag ik te rillen in bed. Dan durfde ik me niet te verroeren. Niet eens het licht aan te doen.

Hij: Maar als je dan het licht aanknipte...

Zij: Was het gewoon een stapeltje kleren.

Hij: Nou zoiets is Gezond Verstand.

Zij: Een stapeltje kleren?

Hij: Nee, gekkie, het bedlampje dat je aan kan knippen en je opeens ziet wat het echt is.

Zij: Maar te lang, veel te lang, niet durft...

Hij: Waardoor je het erger maakt. Nou heel veel mensen durven al hun hele leven lang hun bedlampje niet aan te knippen.

Zij: Nou vertel dat maar eens aan professor Van Wolferen, dat'ie honderd bedlampjes heeft gemaakt.

Hij: Hij wordt woest denk ik.

Zij: Hahaha, geestig idee...

----- vredige stilte -----

Zij: Liefste, waarom heb ik eigenlijk drie benen?

Hij: Dat is de toekomst schat. De voorgeschreven toekomst. Gezond Verstand schrijft ook over AI.

Zij: Oo, wij zijn AI! Daarom heb ik één blote voet altijd, want ze verkopen schoenen nog steeds per paar.

Hij: Met drie benen ben je ook mooi.

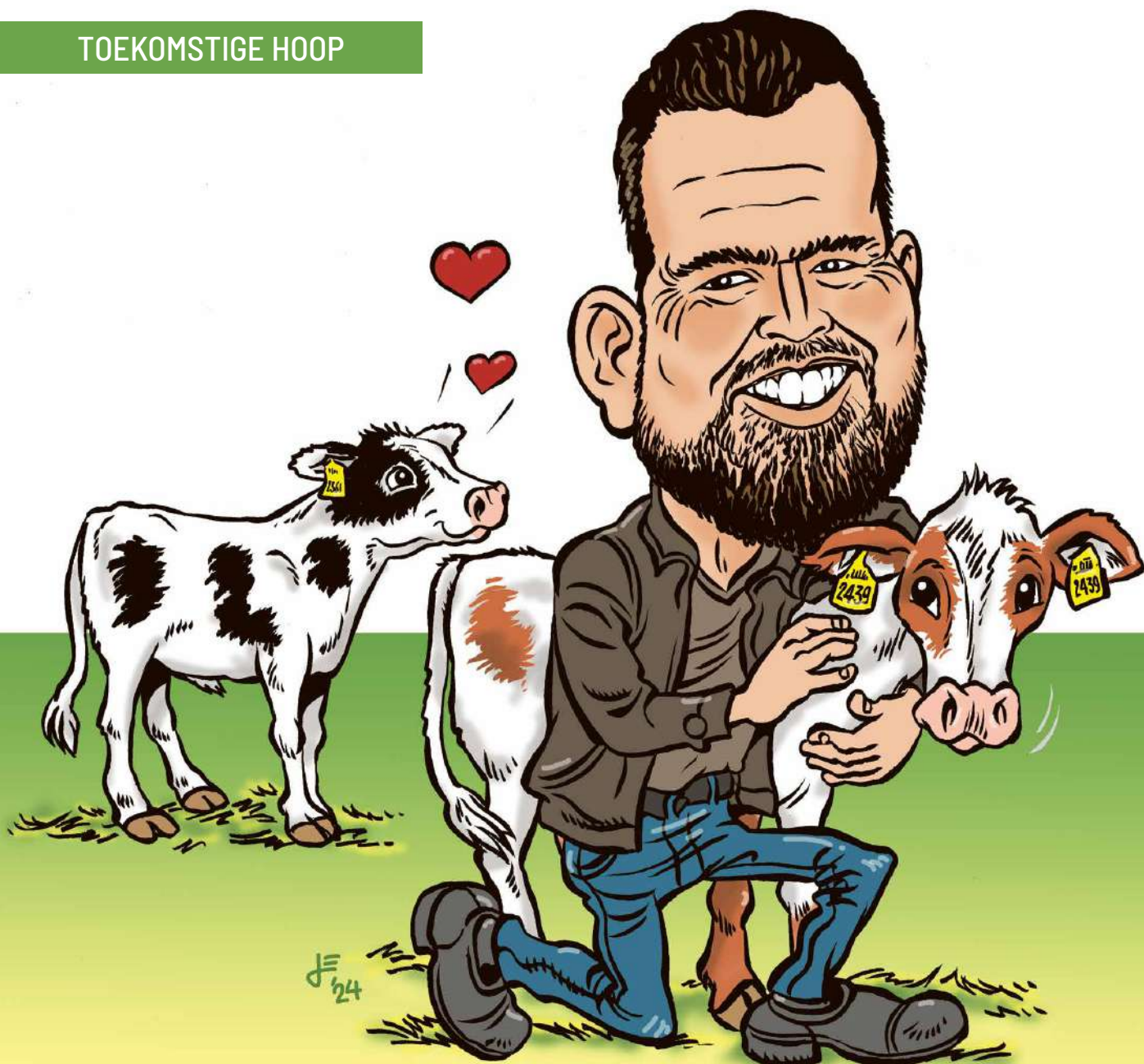
Zij: Gelul. Ik vind het lastig. Maar ja, *zucht* zo is mijn werkelijkheid nu eenmaal.

Hij: Laten we verder lezen. Ik knip mijn lichtje aan.

Zij: En ik laat het mijne toch maar lekker uit. ■

Jos Thomassen

John Erkelens

De boer en voedselsoeveriniteit

Diana Saaman

Jacob van Emst (38) uit Hattem ziet zijn toekomst als boer positief tegemoet. Hij komt uit bij voedselsoeveriniteit. In tegenstelling tot duizenden van zijn collega's is hij een nieuwe stal aan het bouwen; hij heeft nieuwe mensen aangetrokken, werkt samen met natuurorganisaties en start een winkel en vergaderruimte. Het

melkvee- en akkerbouwbedrijf van Jacob ligt in de uiterwaarden van de IJssel midden in natuurgebied Hoenwaard. Zijn ondernemersdoel laat zich omschrijven als het in evenwicht houden van gewas, mest en dier op zijn bedrijf. Hij wil zo min mogelijk afhankelijk zijn van agribusiness door bijvoorbeeld kunstmest af te bouwen en

zelf al het ruwvoer voor zijn melkkoeien te verbouwen. De mest van de dieren past op de gronden van het eigen bedrijf. Daarnaast doet Jacob actief aan weidevogel- en natuurbeheer. Jacob: “Boer-zijn en het werken in samenspraak met de leefomgeving is voor mij omgevingslandbouw. Het verbinden van mens, dier en voedsel staat meer dan ooit centraal voor mij. Ik doe niet mee aan de rat race van alleen maar meer produceren. Wij streven naar zoveel mogelijk zelfvoorzienend zijn. Of noem het voedselkwaliteit en soevereiniteit.”

Het agrarisch bedrijf van Van Emst is grondgebonden. Dat betekent dat het aantal koeien in verhouding is met het aantal hectares land binnen zijn bedrijf. De mest van al zijn koeien kan hij kwijt op eigen land. Hoeveel mest per hectare mag worden uitgereden is aan strikte regels gebonden. Jacob heeft er altijd voor gekozen om alleen in aantal dieren te groeien als daar ook land tegenover stond. En daarmee wordt de vinger gelegd op de zere plek van duizenden collega's die niet grondgebonden zijn: de intensieve veehouderij. In de jaren zestig van de vorige eeuw heeft Nederland, als vrijwel het enige land in Europa, de grondgebonden norm voor veehouderij losgelaten. Iedereen zonder landbouwgrond kon een stal bouwen en vol zetten met varkens, kippen of koeien. En de mest? Industriële landbouw was het gevolg en vooral een enorm aantal landbouwhuisdieren in ons land. En mest. Heel veel mest.

Kalverenstrand aan de IJssel

Een echo van ritmisch hamer-op-spijkerwerk en het snerpend geluid van een slijptol klinken vanuit de bouwplaats. Hier gaat het straks gebeuren. Hier ligt straks het ‘Kalverenstrand aan de IJssel’, uitmondend in een ruime strostal waar nu hard aan wordt gewerkt. Voedselsoevereiniteit komt zo een stap dichterbij. Elke melkkoe krijgt ieder jaar een kalf, daarom kan ze melk blijven geven. De helft van de kalfjes is stier en daar heeft een melkveehouder niets aan. Tot voor kort gingen al de stiertjes van Jacob, net zoals de stiertjes van de andere 16 duizend melkveehouders in ons land, op een leeftijd van twee weken naar de kalverhouderij. Jacob had daar al langere tijd geen vrede meer mee. De piepjonge dieren werden per vrachtwagen naar de kalvermesterijbedrijven gebracht. Na een kort leven in dichte, kleine stallen op een betonvloer en een ijzerarm dieet dat op de rand van bloedarmoede zit, worden ze op een leeftijd van zes maanden geslacht. Een ijzerarm rantsoen geeft witter vlees: blank kalfsvlees. Het is een exportproduct voor de Italiaanse en Franse markt.

Jacob gaat al zijn stiertjes nu zelf aanhouden. Zij krijgen als eerste in Nederland vanaf hun geboorte groepshuisvesting in de strostal en een ruime uitloop in de buitenlucht, het kalverenstrand. De dieren krijgen onbeperkt melk tot een leeftijd van drie maanden. Op de wintermaanden na worden ze in nabijgelegen natuurgebieden uitgezet om verder te groeien en volop te grazen. Op een leeftijd van 16 maanden komt ook aan hun leven een eind. Van Emst

gaat dit jonge rundvlees in eigen beheer verkopen vanaf het erf. Het credo is ‘Ontmoet je vlees, ontmoet jezelf’. Jacob: “De inzet is om dus zelf vlees te gaan verkopen, dan hoeven de dieren ook niet meer naar de kalvermesterij. Het is natuurlijk een uitdaging en ik hoop dat het gaat lukken. Als het vleesconcept slaagt, dan hoeven mijn stiertjes niet meer in de kalvermesterij te eindigen.”

Zelfvoorzienend

“Denken in mogelijkheden en oplossingen past bij mij. Binnen mijn team zitten een paar mensen van buiten de landbouw. Nieuwe ideeën uit andere invalshoeken over dierenwelzijn, voedsel en contact met consumenten inspireren mij en sluiten aan bij mijn drijfveren. De landbouw vernieuwt te weinig van binnenuit. Het is vooral meer van hetzelfde en ik vrees dat voor vele boeren het doek gaat vallen. Het landbouwsysteem is op de manier waar het al decennia gaat niet meer houdbaar. We moeten terug naar grondgebondenheid in de melkveehouderij. De balans met de omgeving. Het voordeel is dat als er evenwicht is op je bedrijf, je meer zelfvoorzienend bent. Minder kwetsbaar voor overheidsbeleid, banken en andere spelers in de agribusiness.”

Eind december zijn de stal en het kalverenstrand gereed, dan kunnen de eerste dieren daar opgroeien. De laatste maanden heeft Jacob al stiertjes aangehouden, die hebben in noodstallen gezeten. De mannelijke runderen worden op een leeftijd van twee weken wel onder narcose door de dierenarts ontdaan van hun ballen. Zij heten dan ossen en zijn veiliger in de omgang, en het vlees is constanter en malser. Collegaboeren reageren sceptisch en verbaasd op de plannen in Hattem. Jacob herkent die houding wel van boeren en het gezegde is niet voor niets ‘wat een boer niet kent, dat eet hij niet’. Het is ook best lastig om van gebaande paden af te gaan. De Nederlandse boer is enorm vergroeid en verweven geraakt met de adviseurs om hem heen, van dierenarts voederleveranciers, de boekhouder en de bank. Advies is echter hoofdzakelijk gericht op groei, ondanks dat daar geen beter verdienmodel tegenover staat. Veel landbouwbedrijven zijn de menselijke maat voorbij, de boer is langzaam maar zeker in de fuik gezwommen van leningen en adviezen. Een weg terug is lastig, maar niet onmogelijk. Het vraagt lef en creativiteit.

“Wij openen in de zomer van 2025 een mooi winkelconcept op het erf, die naast productverkoop bedoeld is als ontmoetingsplek. Bewustwording van voedsel van dichtbij en het belang om de voedselketen met elkaar in eigen beheer te houden. En bovenal respect voor het dier dat aan de basis ligt van waardevolle voeding voor ons. Dat respect voor dieren is ver te zoeken in de reguliere veehouderij. Ook ik heb daar een slag in moeten maken. Heb mij nu verdiept in natuurlijk gedrag van runderen. Eerder was ik mij daar onvoldoende van bewust. Het heeft mijn ogen enorm geopend om met een gemêleerd team mensen samen te werken.”

Mestcrisis

De kans is groot dat volgend jaar honderden melkveehouders hun riek aan de wilgen moeten hangen. Europa heeft de derogatie ingetrokken die de Nederlandse boer begunstigde. Derogatie was een uitzonderingspositie om meer mest per hectare uit te mogen rijden dan andere Europese boeren. Daar is een streep door getrokken wegens aanhoudende mestfraude en verslechterde waterkwaliteit in ons land. Concreet betekent dit een nog groter mestoverschot. Het afvoeren van mest wordt onbetaalbaar voor niet-grondgebonden melkveehouders of de mest wordt niet eens opgehaald omdat er geen plaatsingsruimte is. De Nederlandse veestapel bestaat uit 100 miljoen kippen, 12,5 miljoen varkens en 2,5 miljoen runderen. Zij produceren per jaar 70 miljard kilo mest. Het mestoverschot (is mest waar boeren geen land voor hebben en dat ze ook niet elders kunnen plaatsen) bedroeg in 2023 4 miljard kilo. In 2025 loopt dit op tot 12 miljard. Dat zijn ruim 200.000 vrachtwagens vol mest – een mestcrisis van serieuze orde.

Blockchain

In eigen beheer van gras vlees maken en de manier waarop dit gebeurt, wordt decentraal vastgelegd op de blockchain (superboekhouding) door Jacob van Emst. Over alle data van de dieren vanaf de geboorte, waar ze hebben gegeten, of zij medicijnen hebben gehad en de bevindingen van de slager, wil hij transparant zijn. Decentraal betekent weg van de geijkte organisaties in de landbouw, en rechtstreekse informatie van boer naar consument. Door de QR-code op het pakje vlees te scannen, heeft de koper van het vlees straks volledig inzicht in de afkomst van het vlees. Een korte voedselketen, dieren in een natuurlijke leefomgeving en een boer als direct aanspreekpunt lijkt een Ot-en-Sienverhaal. Maar dat is het niet. Het is echt. Het is niet terug naar toen. De stappen van vandaag en morgen leiden tot voedselsoevereiniteit. Met de blockchaintechnologie als modern sausje. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Door het in evenwicht houden van gewas, mest en dier is het bedrijf zo min mogelijk afhankelijk van agribusiness.
- Het aantal koeien is in verhouding met het aantal hectares land, waardoor het bedrijf alle mest kwijt kan op eigen land.
- Decentraal vastgelegde informatie gaat buiten de geijkte organisaties om rechtstreeks van boer naar consument.

Aanval op de gr op zwakte west

Sander Boon

Als iets voor veel mensen de afgelopen vier jaar duidelijk is geworden, is het wel dat er onder leiding van de VS in het Westen een machtselite aan het roer staat, die heilig gelooft in haar eigen gelijk. Het is een alliantie van maffia-achtige netwerken aan de top, met daar vlak onder een groep van opportunistische technocratische paladijnen. Deze groep wordt gecompleteerd door goedgelovige en ideologische betweters. Gezamenlijk bepalen ze al decennialang de voorgeschreven werkelijkheid. Dit gegeven bleef voor het merendeel van de bevolking buiten zicht, omdat de vertrouwde politieke instituties en bestuurlijke processen gewoon bleven bestaan. De 'elite' is echter gaan geloven in de eigen werkelijkheid, en daardoor ernstig verzwakt geraakt.

Kort na elkaar lieten kopstukken uit de Amerikaanse machtselite zich opzichtig in de kaart kijken; John Kerry, Hillary Clinton en miljardair Bill Gates laakten de beknotting waaraan ze gebonden zijn door de Amerikaanse Grondwet. Kerry stelde dat het Eerste Amendement in de Grondwet, de vrijheid van meningsuiting en het verbod voor de regering om zich hierin te mengen, effectief regeren in de weg staat. Clinton ging nog een stap verder en vertelde een journalist van CNN dat overheids censuur noodzakelijk is om een totaal verlies van controle te voorkomen. Gates tenslotte, gaf aan misschien voorstander te zijn van vrijheid van meningsuiting, maar stelde daarbij wel dat de grens lag bij kritiek op injecties met gebruik van mRNA-techniek. Eerder lieten ook Mitt Romney en de huidige minister van Buitenlandse Zaken, Antony Blinken, zich uit over het gebrek aan controle van

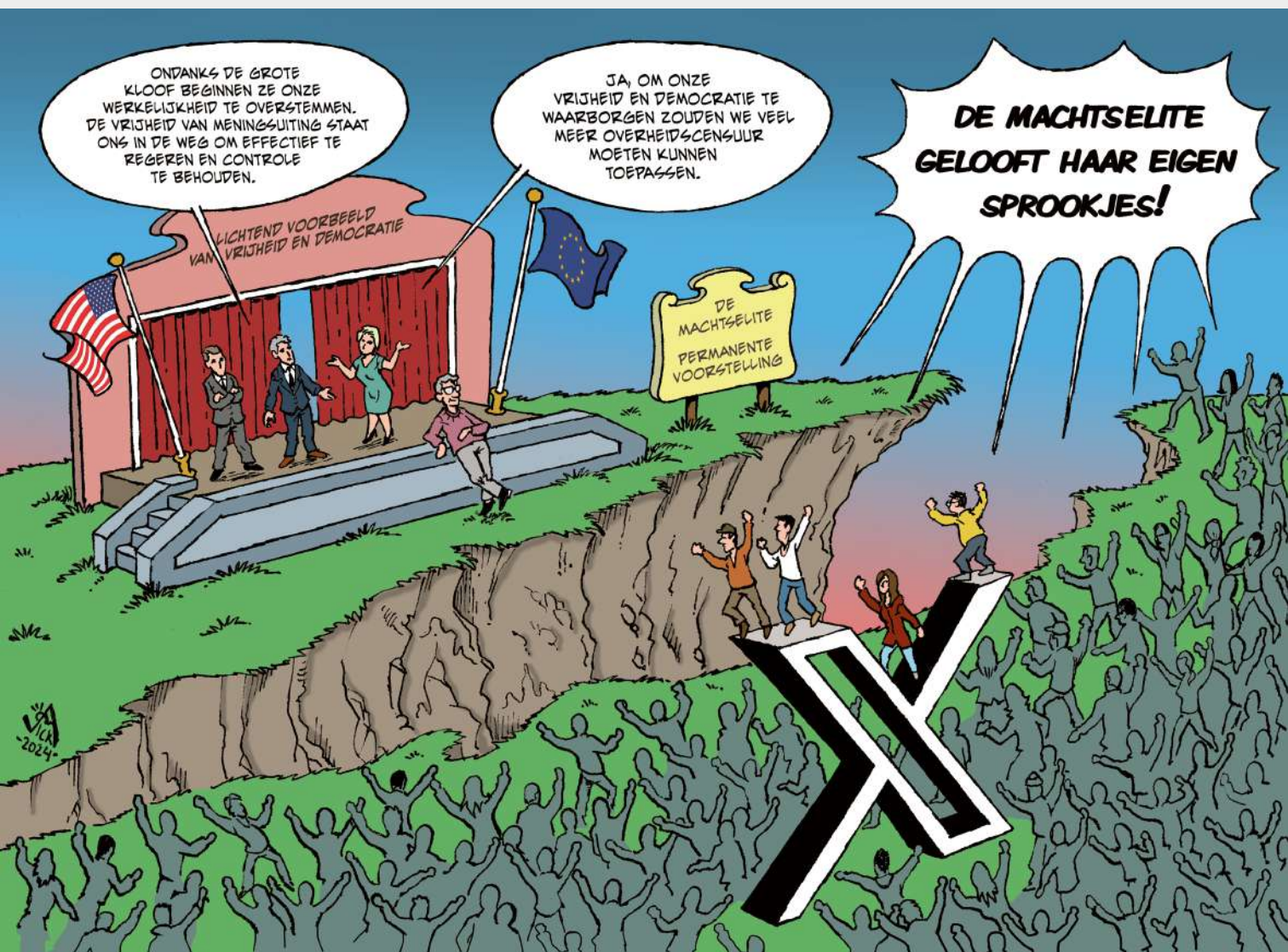
Grondwet duidt westerse 'elite'

de Amerikaanse overheid over de nieuwsstroom. Ook de EU laat zich niet onbetuigd. De Europese Commissie overweegt om boetes voor het overtreden van de *Digital Services Act* door het platform X (het voormalige Twitter) te gaan verhalen op de andere bedrijven van Elon Musk. Bedrijven die er totaal los van staan. X is momenteel het laatste grote socialemediaplatform waar mensen nog (vrijwel) ongecensureerd informatie kunnen delen, kritiek kunnen hebben op overheidsbeleid en controversiële meningen kunnen uiten. Het wordt voor de westerse 'elites' klaarblijkelijk steeds moeilijker om de voorgeschreven werkelijk-

heid te blijven handhaven. Deze aanvallen op de Grondwet komen op een moment dat de Amerikaanse verkiezingen kunnen leiden tot verder oplopende binnenlandse sociale en politieke spanningen, en zijn ook buitengewoon gevaarlijk voor de stabiliteit van de dollar. De aanvallen op grondwet en rechtsstaat, hier en overzee, zijn buitensporig, en wijzen op machtsverlies van de 'elites'.

Geloof in de eigen voorgeschreven werkelijkheid

Sinds het begin van de Koude Oorlog hebben Amerikaanse regeerders een propaganda-apparaat opgezet dat met de moord op John F. Kennedy een dwingend karakter kreeg, en vooral na de 11-septemberaanval is uitgegroeid tot een voorgeschreven werkelijkheid. Het gevaar van een groeiend schisma tussen 'waarheid' en werkelijkheid nam daardoor toe. Veel mensen die zichzelf als onderdeel van de 'elite' zagen, gingen geloven in de eigen voorgeschreven werkelijkheid, die systematisch een te rooskleurig beeld schetste dat natuurlijk in schril contrast staat met de (geo)politieke werkelijkheid.

Kritische stemmen werden buitengesloten en eenzijdige informatie leidde tot beleidsbeslissingen die sociale en materiële schade toebrachten aan de in het ongewisse gehouden samenleving. De politieke ‘elite’ wordt gevoed door dezelfde gemanipuleerde informatiebronnen – de media, denktanks en politieke adviseurs – die steevast het idee van hun land als lichtend voorbeeld van vrijheid en democratie blijven promoten. En net als in elk ander politiek bestel waar het officiële narratief eindeloos wordt herhaald, wordt het steeds moeilijker om kritische kanttekeningen te plaatsen bij de werkelijke stand van zaken.

Mike Benz, de populaire ex-CIA-analist, die de laatste maanden zijn X-volgers voorziet van een ongekende stroom aan informatie over de constructie van het officiële narratief, bracht ook Kenneth Osgood, auteur van *Total Cold War* (2006), onder de aandacht. Die schreef aan de hand van uiteindelijk vrijgegeven geheime documenten dat de VS al sinds 1952 bezig is geweest met het opzetten van een grootschalig propaganda- en censuurapparaat om het publiek mee te manipuleren. Sindsdien, en via vele omwegen, is het ministerie van Buitenlandse Zaken de spin in het web geworden van een hele trits aan drieletter-organisaties in dienst van georganiseerd bedrog. De gestructureerde politiek van Amerikaanse propaganda en censuur is uitgerold naar zowel westerse als niet-westerse vazallen. Amerikaanse functionarissen, vaak ook van de CIA, kregen sinds de jaren zestig stevig voet aan de grond bij vrijwel alle belangrijke media: radio, tv en kranten. Ook universiteiten werden ingekapseld in de Amerikaanse invloedssfeer. Het beeld dat het Westen sinds de Koude Oorlog van zichzelf heeft geschapen – dat van een superieure, exceptionele cultuur – is ook zijn interne werkelijkheid gaan bepalen.

Doorzien van de façade

Uiteindelijk pakken propaganda-strategieën, aanvankelijk bedoeld om de natie te verheffen en een geopolitiek overwicht te creëren, op de lange termijn juist schadelijk uit en botst het zorgvuldig opgebouwde ideaalbeeld onvermijdelijk met de realiteit. Naarmate de (geo)politieke, economische en sociale problemen verergeren – zoals groeiende ongelijkheid, sociale spanningen en het falen van buitenlandse interventies – begint het publiek door de façade heen te kijken. De propaganda werkt dan averechts; wat ooit werd ingezet om de macht te versterken, begint dan diezelfde macht juist te ondermijnen. Het vertrouwen van de bevolking in de politieke ‘elite’ brokkelt eerst gestaag en vervolgens versneld af, omdat de kloof tussen het geschetste ideaal en de dagelijkse realiteit te groot is geworden. Dit fenomeen doet ook denken aan de fake-wereld van het Amerikaanse professioneel worstelen, waar zowel vechters, de jury als het publiek feit en fictie niet meer uit elkaar kunnen houden. Ook politici presenteren inmiddels zorgvuldig gecreëerde persona's, in de hoop dat het publiek deze als authentiek zal ervaren. Ze spelen de rol van de gewone man of vrouw, terwijl ze zich verder dan ooit van die werkelijkheid bevinden. Wat

resteert is een voorstelling, een show, die door het publiek steeds meer als nep en doorzichtig wordt ervaren.

Internationaal staat het morele gezag van de VS en het Westen op losse schroeven, met wijdverbreide kritiek op hun rol in conflicten en het voortdurend meten met twee maten. Maar ook binnen de grenzen van het eigen land wordt de kloof tussen het door propaganda geschetste ideaal en de dagelijkse werkelijkheid steeds groter. Terwijl de Amerikaanse en Europese ‘elite’ vasthoudt aan het idee van exceptionalisme en superioriteit, ondervinden miljoenen burgers economische ongelijkheid, sociale spanningen en een politieke polarisatie die de fundamenteën van wat er nog over is van het Westen verder ondermijnen. Overal, zowel binnen het Westen als tussen het Westen en de rest van de wereld, is nu sprake van een steeds openlijker waargenomen kloof tussen opgelegde waarheid en werkelijkheid, tussen technocratie en bevolking.

Breekpunt

Wanneer de werkelijkheid steeds minder overeenkomt met het positieve beeld van zichzelf dat de ‘elite’ koestert, ontstaat er een innerlijke spanning. Om die spanning te verminderen, klampt de ‘elite’ zich vast aan het vertrouwde narratief, in plaats van de ongemakkelijke waarheid onder ogen te zien. Erkennen van de zwakheden en fouten zou betekenen dat ze hun eigen wereld van overtuigingen en beleid in twijfel moeten trekken. Dat is teveel gevraagd. Veel leiders kiezen voor de weg van de minste weerstand, die bestaat uit het blijven promoten van de rooskleurige boodschap, ook al begint iedereen steeds meer de onzin ervan te beseffen. Op dit soort momenten wordt ook sociale chantage gebruikt als middel om de bevolking mee onder druk te zetten. Wat Mike Benz de ‘Blob’ noemt (ook wel ‘Deep State’), gebruikt in samenspraak met de Amerikaanse Democratische Partij sinds 2016 psychologische oorlogvoering op hoog niveau, om het sociaal gezien zo moeilijk en risicovol mogelijk te maken om Donald Trump te steunen. Deze strategie is afgelopen maanden echter gestrand.

Het Democratische leiderschap heeft met Kamala Harris en Tim Walz twee uiterst zwakke kandidaten naar voren geschoven, waardoor mensen makkelijk kunnen uitleggen waarom ze tegen hen willen stemmen. De manier waarop dit is gegaan, voedt het besef dat het politieke spel louter draait om het intact houden van het officiële narratief. Er is echter altijd een breekpunt. Macht blijft alleen intact zolang de illusie wordt gevoed door de stilzwijgende goedkeuring van een bevolking. Zoals het kind in Andersens sprookje riep dat de keizer geen kleren aan had en daarmee de illusie verbrak, kan een moment van sociale validatie een kettingreactie van ontwaken veroorzaken. Gelet op de nu openlijke aanval van de ‘elite’ op de grondwet, zijn we dichterbij dat moment dan ooit tevoren. ■

Japanse protesten rondom zelfvermenigvuldigend mRNA

Vincent Praster

In Japan zijn grootschalige protesten losgebarsten over de nieuwe generatie experimentele Covid-injecties die vanaf het begin van deze maand door de Japanse overheid aan de bevolking mogen worden toegediend. Dit nadat het ministerie van Volksgezondheid in Japan bijna stilzwijgend de goedkeuring verleende voor de ontwikkeling van sa-mRNA-injecties (waarbij de genetische code zichzelf in het lichaam kan vermenigvuldigen) en bijna even geruisloos de definitieve goedkeuring verleende voor toepassing.

Naast het verraad van bevolkingen door overheden die de gezondheid van mensen ondergeschikt maken aan de belangen van farmaceutische corporaties, toont het ook de grensoverschrijdende misdaad aan. Het lijkt alsof de Japanse fabrikant Meiji Seika Pharma de ontwikkelaar is van de sa-mRNA-techniek en het daarom voor de hand ligt dat Japan de 'primeur' van de invoering ervan mag ervaren. In werkelijkheid zijn alleen de exclusieve distributierechten verleend aan Meiji Seika door bedrijven afkomstig uit de Verenigde Staten en Australië. Arcturus Therapeutics is in 2013 in Californië opgericht en had net als Moderna aan het begin van de Covid-'pandemie' nog nooit een product in de markt gezet. Nadat Arcturus in 2017 samenging met het Israëlische farmaceutische bedrijf Alcobra Ltd. – een bedrijf dat zich naar een giftige slang heeft vernoemd – is het nu een samenwerkingsverband aangegaan met CSL Sequris, de vaccintak van Commonwealth Serum Laboratories in Australië. Tot aan de privatisering in 1994 was dit farmaceutische bedrijf in handen van de Australische overheid. CSL Sequris omschrijft zichzelf als 'global leader' op het gebied van influenza-vaccins. Arcturus krijgt een grote speler in de vaccinmarkt als partner en CSL Sequris kan met de technologie van Arcturus hun bestaande influenza-vaccins gaan vervangen door sa-mRNA-injecties.

Japan als proeftuin

De gelijkenissen met Moderna stoppen echter niet bij het feit dat zij zonder enige opgebouwde reputatie de meest ingrijpende medische interventie uit de geschiedenis mogen uitvoeren. Beide bedrijven bestaan pas iets meer dan tien jaar en worden deels gefinancierd door Ameri-

kaanse overheidsinstellingen, in het bijzonder DARPA, dat zich bezighoudt met geavanceerde militaire technologie. Via hun ADEPT/P3-programma financierde DARPA de toepassing van mRNA-technologie in 'vaccins' en 'bewaakte' – naar eigen zeggen – in 2020 de ontwikkeling van de Covid-injecties.

Nu wereldwijd de gevaren van deze mRNA-injecties overduidelijk zichtbaar worden en er eigenlijk per direct mee gestopt dient te worden, schakelt men onverschrokken over op de volgende fase van het project. Het 'argument' dat hierbij gebruikt wordt, is dat bijwerkingen bij lagere doses kleiner zijn. Men kan de toegediende dosis lager maken door er een 'kopieermechanisme' aan toe te voegen, waardoor het lichaam de genetische code kan vermenigvuldigen. In werkelijkheid kan het zelfvermenigvuldigende mechanisme met geen mogelijkheid gestopt worden mocht het, eenmaal geactiveerd in het lichaam, 'op hol slaan'. In de praktijk mogen we verwachten dat de beruchte uitspraak van het hoofd van de ontwikkelafdeling van Pfizer: "We vlogen in een vliegtuig terwijl we het nog aan het bouwen waren" opnieuw van toepassing zal zijn, met alle rampzalige gevolgen van dien.

De grootschalige testfase zal dit keer in Japan plaatsvinden – een land waar de farmaceutische industrie traditioneel veel invloed heeft, omdat de Japanse bevolking van oudsher relatief hypochondrisch is aangelegd. Dit is de voedingsbodem waarop een zeer selecte groep van overheidsfunctionarissen Japan aan de farmaceutische industrie als proeftuin heeft aangeboden. De Japanse bevolking wordt aan een medisch experiment onderworpen, uiteraard zonder daarvan op de hoogte te zijn gebracht.

Derde atoombom die Japan bedreigt

Deze zeer ernstige situatie is inmiddels in Japan niet meer onopgemerkt voorbijgegaan. Steeds meer mensen komen in actie. Tienduizenden Japanners zijn kortgeleden de straat opgegaan om te demonstreren tegen deze nieuwe injecties. Men spreekt daarbij onomwonden van de "derde atoombom die Japan bedreigt". Gezien de sterfte die de eerdere mRNA-injecties veroorzaakten, is het niet denkbeeldig dat de nieuwe injecties die zichzelf vermenigvuldigen een grotere ramp zullen veroorzaken dan de sterfteramp als gevolg van de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki.

In recente maanden hebben prominente Japanse politici en functionarissen van de gezondheidszorg hun excuses

aangeboden voor het leed dat de injecties in het land hebben veroorzaakt. Samen met de massale protesten die nu plaatsvinden kan Japan aan het begin staan van een wereldwijde bewustwording van het feit dat er inderdaad nietsontziende massale medische experimenten op mensen worden uitgevoerd, met goedkeuring van de overheden. Weliswaar vormt de complexiteit van de geschreven Japanse taal een barrière, maar berichtgeving uit Japan wordt steeds meer vertaald en gedeeld via sociale media, zodat deze informatie wereldwijd wordt verspreid.

Definitie van krankzinnigheid

Op zich zou men zich ook allereerst eens af kunnen gaan vragen wat nu nog precies het verschil is tussen

een 'gevaarlijk' virus waarvan de kans bestaat dat het via de luchtwegen in het lichaam belandt, zichzelf vermenigvuldigt en schade aanricht, en een injectie die gegarandeerd in het lichaam belandt, schade aanricht en zichzelf vermenigvuldigt. Het doelbewust injecteren van genetische opdrachten waardoor in het lichaam een onbekende hoeveelheid giftige eiwitten geproduceerd gaat worden, hetgeen vervolgens ook nog eens met boosters keer op keer wordt herhaald, is op een eveneens onlangs in Japan gehouden internationale Covid-conferentie door toonaangevende artsen en wetenschappers omschreven als de "definitie van krankzinnigheid". Alle ogen in de wereld zouden nu op Japan gericht moeten zijn. ■

Zelfvermenigvuldigend mRNA, de prik van Damocles

Pierre Capel

Er was een tijd dat wanneer er een stukje glas in een potje pindakaas zat, de hele partij uit de winkels werd teruggehaald. Recentelijk, toen er een nieuwe variant was gemaakt van een experimenteel 'vaccin' dat zeer schadelijk was, werd dit preparaat op wel acht muizen getest. Dit bleek voldoende om, zonder enig verder testen, miljoenen doseringen voor menselijk gebruik te bestellen.

Ubent bekend met de rest van het verhaal. Het geheel lijkt op een misdaadserie die nu een aantal nog verbazingwekkender afleveringen heeft gekregen. Maar bij iedere nieuwe aflevering hoort altijd het blokje: 'wat ging eraan vooraf'.

Al eeuwen is er ieder najaar een aantal virussen die luchtweginfecties veroorzaken. Een daarvan is het coronavirus dat sterk muteert, waardoor het ieder jaar als een nieuwe variant terugkeert. Dit is dan ook de reden dat hiertegen geen vaccin te maken is. Als men dat wel doet is er een grote kans dat de gevormde antistoffen de ziekte versterken. Een van de vele studies die dit aantonen is gepubliceerd in *Vaccine*, 2009, Volume 27. Dat de hoofdauteur van dit onderzoek destijds bijna dagelijks op tv het tegendeel beweerde, is opmerkelijk.

In een gain-of-function onderzoek is door allerlei genetisch plak- en knipwerk het coronavirus veel besmettelijker gemaakt. Om dit te testen werd een aanvraag voor financiering gedaan. Hierin werd beschreven dat de hiervoor benodigde aerosolen gemaakt zouden worden volgens de standaarden van de Fédération Européenne des Aérosols (FEA). Opmerkelijk is dat, om de 1,5 meter af-

stand te motiveren, besmetting via aerosolen niet alleen ontkend werd, maar gerenommeerde wetenschappers die hier tegenin gingen, geëxcommuniceerd werden.

Ondanks alle, sinds de prik, gestegen medische problemen, variërend van myocardinfarct tot aan oversterfte, gaat het prikken door, zelfs als blijkt dat juist hierdoor geen afweer meer tegen de nieuwe virusvarianten kan worden gevormd.

Er zijn vier grote biologische problemen.

De **biodistributie** van de in de arm gespoten nanodeeltjes. Zij komen niet alleen in alle organen en weefsels, maar kunnen door acht, zeer belangrijke barrières gaan, zoals de barrière tussen bloed en hersenen, de testis, de retina van het oog, de placenta, enz. Omdat zij geen specificiteit hebben fuseren zij met alle celtypen, waardoor het mRNA en het contaminerende DNA overal worden ingebracht.

De **levensduur** van het mRNA. Deze is in de natuur zeer streng gereguleerd en mag maximaal in de orde van een paar minuten zijn. Door het modificeren met pseudo-uridine kan het mRNA dagen actief blijven, waardoor overal grote hoeveelheden spike-eiwit worden gevormd.

De **toxiciteit** van het spike-eiwit. Het ontregelt het angiotensine systeem, wat een belangrijk hormoonstelsel is, dat onder andere bloeddruk, vocht-zoutbalans en nierfunctie regelt, en dat ook betrokken kan zijn bij cardiovasculaire problemen. Daarnaast verstoort het de stolling, heeft neurotoxische werkingen en kan het DNA herstelsysteem verstoren. Hierdoor kan een grotere kans op tumoren ontstaan. Verder kunnen mitochondriale functies verstoord worden, wat kan leiden tot verminderde energieproductie en uiteindelijk tot celdood.

De **antistofvorming** tegen het spike-eiwit. De gevormde antistoffen tegen het spike-eiwit, die nu op allerlei organen en weefsels kunnen zitten, kunnen ernstige ontstekingen veroorzaken. Dit kan onder andere op het hart of de hersenen optreden. Daarnaast kunnen deze antistoffen bij een nieuwe besmetting de ziekte heftiger laten verlopen (*Antibody-dependant enhancement*).

Kopieermachine van mRNA

Er is nu een nieuwe ontwikkeling in dit veld, het *Self Amplifying* mRNA. Dit is een modificatie van de tot nu toe gebruikte mRNA-preparaten.

De eerdere ingespoten genetische code bevat alle noodzakelijke genetische elementen om daarmee van het mRNA het spike-eiwit te laten produceren. Normaal gesproken moet een mRNA binnen een paar minuten zijn activiteit verliezen. Maar door modificatie blijft dit mRNA zeer lang actief, wat biologisch onaanvaardbaar is, en op die manier wordt er erg veel van het toxische spike-eiwit gevormd.

In het nieuwe genetische construct (dus de kopieermachine) is nu een geheel nieuw element ingebouwd: een manier om het mRNA uit zichzelf te laten vermenigvuldigen. Dit is een enzymcomplex dat afkomstig is uit de familie van alfavirussen. Het bestaat uit vier eenheden die samen zeer efficiënt van één mRNA-molecuul zeer veel kopieën kan maken. Zie illustratie.

Er treedt dus een nog grotere productie van spike-eiwit op, dat nu op allerlei celmembranen komt te zitten. Maar

omdat in het spike-eiwit vier extra aminozuren zijn ingebracht (PRRA) kan er een stuk van afgeknipt worden. Daarom hoeft het niet altijd op de celwand vast te blijven zitten, maar kan het als oplosbaar eiwit de wijde wereld in. Het kan diverse systemen verstoren, en er zijn sterke aanwijzingen dat het optreden van *shedding* (overdracht zonder prik) een relatie heeft met de concentratie spike-eiwit.

De mutatiesnelheid maakt het zeer waarschijnlijk dat de neutraliserende werking van opgewekte antistoffen voor eerdere mutanten snel is verdwenen en alleen het ziekte-versterkende mechanisme (Antibody-dependant enhancement) overblijft.

Tot nu toe was het mRNA-construct in lipo-nanodeeltjes verpakt, maar deze zeer kleine vetbolletjes zijn instabiel en moeten bij zeer lage temperaturen worden bewaard. Bij het nieuwe zelfvermenigvuldigende mRNA-construct is de verpakking veranderd en zijn de nanodeeltjes stabiel, ook bij kamertemperatuur. Dat betekent dat de prik altijd actief is op het moment van inspuiten. Dat was eerder niet zo. De nieuwe prik is niet langer een Russische roulettesessie, want in meerdere kamers van de revolver zit een kogel.

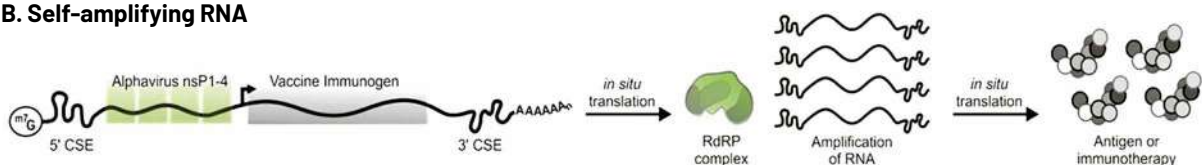
De voor het hele leven gedoemde foetus

Een van de eerste beginselen in de immunologie is, dat alles wat een kind in de baarmoeder tegenkomt, als lichaamseigen wordt gezien. Daarom kan het na de geboorte hiertegen nooit meer afweer vormen. Aangezien nanodeeltjes de placenta kunnen passeren, kan het kind in dat geval nooit meer afweer tegen spike-eiwit maken. Het heeft wel de toxiciteit van dit eiwit te verduren tijdens zijn of haar embryonale ontwikkeling. Een tweede feit is dat bij veroudering het immuunsysteem zodanig aan kracht verliest dat het slecht reageert op een ontsteking, wat vaak de uiteindelijke doodsoorzaak is. In geval van ouderen is er nauwelijks een goede immuunrespons meer te verwachten, maar het gevormde spike-eiwit blijft onverkort toxisch. Zwangere vrouwen en ouderen worden terecht tot de risicogroepen gerekend. ■

A. Conventional mRNA

B. Self-amplifying RNA

Gebruik het gezonde verstand

Bert Egberts

De naam van dit blad, *Gezond Verstand*, is een vondst: enerzijds zo eenvoudig en algemeen, anderzijds zo breed om de inhoud te dekken van alle artikelen die erin zijn verschenen door gebruik te maken van het gezonde verstand en verslag te doen van feiten en gebeurtenissen die in de publieke media òf niet verschijnen òf 180 graden verdraaid worden.

Op 10 januari 1776 publiceerde Thomas Paine, journalist, politicus en filosoof, zijn vijftig pagina's tellende pamflet *Common Sense* (Gezond Verstand). Hierin stelde hij onder meer dat 'de gewone man' niks minder was dan iemand van adel. De duidelijke taal die hij gebruikte sprak de gewone mensen in Amerika aan.

Laten we even stilstaan bij het begrip 'gezond verstand'. Het verstand is het menselijke vermogen om logisch te redeneren en is noodzakelijk om te kunnen leren. Het verstand is synoniem met het denkvermogen. Een objectieve uitspraak doen over een gezond verstand is echter problematisch, omdat verschillende mensen het vaak niet eens zijn over wat het is.

Een gezond verstand kan gedefinieerd worden als een goed inschattingsvermogen op basis van ervaring, morele normen, vanzelfsprekendheden en intuïties. Mensen met gezond verstand worden gezien als redelijk en praktisch, met beide benen op de grond en betrouwbaar. De meesten gaan ervan uit dat ze daaraan natuurlijk voldoen, maar tegenwoordig blijkt het gebruik van gezond verstand minder vaak voor te komen. Dat heeft twee belangrijke oorzaken.

Ten eerste komt bijna al het nieuws via de gecontroleerde pers onze huiskamer binnen. Het bestaat uit alleen dat wat past in het narratief van de overheid. Tegengeluiden worden niet geaccepteerd, en censuur wordt steeds uitgebreider ingezet. Zo krijgt een burger alleen informatie die door de overheid goedgekeurd is.

Ten tweede speelt het onderwijs een cruciale rol. Zonder het te beseffen werden wij als volwassenen, maar worden heden ten dage ook onze kinderen, geïndoctrineerd en gemanipuleerd door een onderwijssysteem dat geheel

onder controle is van onderwijsinstellingen, overheid en de uitgeverij van onze schoolboeken, waarvan de Amerikaanse multimiljardair George Soros de eigenaar is. Geschiedenisboeken staan daardoor vol met aperte onwaarheden.

Kinderen leren op vroege leeftijd dat de waarheid komt van de overheid, dat volgzzaamheid beloond wordt, dat eigenzinnigheid de kop wordt ingedrukt en dat burgerlijke ongehoorzaamheid niet getolereerd wordt. Het gevolg hiervan is de voorgeschreven werkelijkheid, een verzinsel dat geheel losstaat van de echte substantiële werkelijkheid.

Een praktijkvoorbeeld waaruit blijkt hoe gezond verstand verschillend ervaren wordt: "Blijf uw gezond verstand gebruiken", verkondigde Mark Rutte meerdere malen tijdens persconferenties in 2020/2021. "Draag een mondkapje, vermijd contact met anderen en laat je vaccineren." Hij verpersoonlijkte de overheid. Waar sommigen het vanzelfsprekend vinden om adviezen van beleidsmakers en 'pseudodeskundigen' op te volgen, dacht een deel van de bevolking daar anders over. Informatie over de feiten en het gezond verstand vertelden hen dat er helemaal geen sprake was van een levensgevaarlijk virus en dat het onzin was om zich te laten inspuiten met een experimentele vloeistof, waarvan men beweerde dat het noodzakelijk, veilig en effectief zou zijn. Zo ook bleken al snel mondkapjes en 1,5 meter afstand houden een verzinsel. Deze maatregelen waren dus zinloos.

Recent zijn de volgende medische maatregelen en gebeurtenissen bekend geworden die ook met het gezonde verstand als ridicuul bestempeld moeten worden.

Baby's krijgen drie Pfizer-prikken

Volgens de laatste richtlijnen van het Amerikaanse Centers for Disease Control and Prevention (CDC) moeten

baby's van negen maanden drie nieuwe mRNA-prikken van Pfizer hebben gehad om als 'up-to-date' te worden beschouwd met betrekking tot hun vaccinatiestatus. Van de nieuwste Moderna-prik zijn twee injecties nodig. Deze prikken zijn in de VS niet goedgekeurd. De Food and Drug Administration (FDA) heeft slechts een noodvergunning (EUA) verleend. De eerdere Covid-prikken zijn onveilig en ineffectief gebleken. Nu moeten we geloven dat nieuwere versies wonderbaarlijk veilig en effectief zijn. Het zijn allemaal nog steeds niet-goedgekeurde prikken waarvoor de veiligheidseisen minder streng zijn. Voor goedkeuring moet de vaccinmaker talrijke klinische proeven uitvoeren om aan te tonen dat het product veilig is. Dit duurt doorgaans tussen de zeven en tien jaar. Mary Holland, CEO van Children's Health Defense zegt hierover: "Ik bid dat ouders het gezonde verstand zullen hebben om nee te zeggen tegen deze gevaarlijke en onnodige prikken voor baby's." Het risico voor kinderen om te overlijden aan een Covid-19-infectie is sowieso statistisch gezien nihil.

Politiebevoegdheden Nieuw-Zeeland

In het geval van een pandemie uitgeroepen door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) of een noodsituatie uitgeroepen onder de Civil Defence Emergency Management Act 2002, geeft de Nieuw-Zeelandse regering de politie de bevoegdheid om burgers aan te houden en vast te houden om, gedwongen door medisch personeel, geïn-

jecteerd te worden. De politie krijgt zelfs de bevoegdheid "om alles te doen wat redelijkerwijs nodig is (inclusief het gebruik van geweld) om een medisch functionaris van volksgezondheid of een persoon die door hem/haar is gemachtigd te helpen bij het uitoefenen van zijn/haar taken. Burgers mogen geïsoleerd of in quarantaine worden geplaatst totdat ze medisch zijn onderzocht en vrij zijn bevonden van infectieziekten en totdat ze een preventieve behandeling hebben ondergaan, die de medisch functionaris voorschrijft".

De Europese vaccinatiekaart

Op het ogenblik loopt er een proefproject voor een digitale Europese vaccinatiekaart of vaccinatiepaspoort voor EU-burgers in vijf Europese landen, waaronder Duitsland en België. Hierbij worden de medische gegevens omtrent vaccinaties door deze landen verstrekt aan EUVABECO oftewel European Vaccination Beyond Covid. Zonder toestemming van de betrokkenen wordt er een koppeling gemaakt met hun persoonsnummers (BSN-nummers). Juridisch is dit strafbaar.

Het geheel wordt gepresenteerd onder de noemer van service naar de burger. Mensen met een gezond verstand weten dat het in werkelijkheid een technocratisch controlemiddel is om mensen op te sporen bij wie vaccinaties ontbreken, om vervolgens druk op hen uit te oefenen om deze alsnog te nemen, of dat er alleen gereisd kan worden

met een up-to-date vaccinatiekaart. Het is de bedoeling dat deze kaart in 2026 in heel Europa wordt uitgerold.

Nog meer angstzaaijerij

Zowel in Australië als in de VS is het pokkenvaccin ACAM2000 goedgekeurd. Het is geïndiceerd voor actieve immunisatie tegen apenpokken voor personen waarvan is vastgesteld dat zij een hoog risico lopen op een pokkeninfectie bij een, officieel door de WHO verklaarde, uitbraak.

In de bijsluiter staat een 'ernstige complicatie' vermeld: "Er is melding gemaakt van overlijden bij ongevaccineerden die per ongeluk zijn geïnfecteerd door personen die wel zijn gevaccineerd." Met andere woorden, mensen die de injectie krijgen kunnen de dood veroorzaken van niet-geïnjecteerde mensen om hen heen.

Het feit dat Australië zich momenteel voorbereidt om de WHO het recht te geven om iedereen te dwingen zich te laten prikken, ongeacht welke injecties worden aangewezen (volgens het WHO-Pandemieverdrag), zou voor iedereen die dit leest angstaanjagend moeten zijn. Ook hier zal het gezond verstand van Australiërs nodig zijn om het land te doen realiseren hoe absurd deze bewering is.

Vaccinatie tegen corona

Van 16 september 2024 tot en met 6 december 2024 worden opnieuw coronaprikken in Nederland gegeven met het mRNA-'vaccin' Comirnaty van Pfizer/BioNTech, bestemd voor de doelgroep 60 jaar en ouder, en voor kinderen en volwassenen die een ernstige chronische ziekte hebben. Bij de uitnodiging zit een informatieblad waarin zwart-op-wit staat vermeld dat de prik veilig is en goed beschermt tegen ernstig ziek worden door corona. Slechts twee bijwerkingen worden genoemd: pijn op de prikplek en een paar dagen je niet lekker voelen. Volgens het RIVM hebben in de periode 16 september 2024 t/m 13 oktober 2024 (vier weken) 886.176 mensen zich laten injecteren.

Iemand met gezond verstand slaakt een diepe zucht en doet niet mee. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Het gebruik van gezond verstand komt minder vaak voor doordat de pers en het onderwijs-systeem onder controle staan.
- De voorgeschreven werkelijkheid is een verzinsel dat geheel losstaat van de echte werkelijkheid.

De mogelijk wereldoorlo

Cornelis de Deugd

De vraag of een oorlog tegen Iran nog te voorkomen is, is niet langer speculatief maar wint elke dag aan urgentie en noopt tot een analyse van de ernst van de huidige situatie in samenhang met de vraag tot welke proporties deze oorlog kan escaleren.

Amerika heeft al sinds het begin van de genocide in Gaza steeds grote woorden over de-escalatie en staakt-het-vuren, maar heeft consequent vrijwel niets gedaan om Israël hier ook maar enigszins toe te dwingen. Er wordt veel gewezen op de machtige Israël-lobby in het Amerikaanse Congres, met name AIPAC (American Israel Public Affairs Committee). Er is ook een kleinere, maar groeiende groep analisten die wijst op de mogelijkheid dat Amerika en Israël onder één hoedje spelen. Amerika en Israël hebben immers gelijklopende wensen ten aanzien van het kleinkrijgen van Iran. Het Biden-regime kan met het stoppen van wapenleveranties het geweld in het Midden-Oosten beëindigen. De VS zit echter nog altijd op de neoconservatieve koers voor behoud van wereldhegemonie, terwijl Israël voor haar overleven in de huidige vorm volledig afhankelijk is van deze 'wereldhegemonie'. Israël knapt mogelijkerwijs het vuile werk op door een oorlog met Iran uit te lokken, zodat Amerika onder het mom van Israël te beschermen mede- of zelfs hoofdoorlogvoerder kan worden. Er zijn goede argumenten voor de stelling dat de VS via Israël een proxy-oorlog voert tegen Iran.

Geopolitiek perspectief

Intussen stapelen de bewijzen zich op dat Israël de door Hamas gepleegde terreuraanslag van vorig jaar bewust heeft laten gebeuren. Het verwoesten van Gaza en de bijbehorende genocide kunnen aldus beschouwd worden als een vooropgezet plan om andere doelen te realiseren. Annexatie van Gaza is een voor de hand liggend doel. Het tweede vooropgezette doel is het uitlokken van een oorlog met Iran. Een mogelijke oorlog tussen Israël en Iran kan in een breder geopolitiek perspectief worden beschouwd, nl.

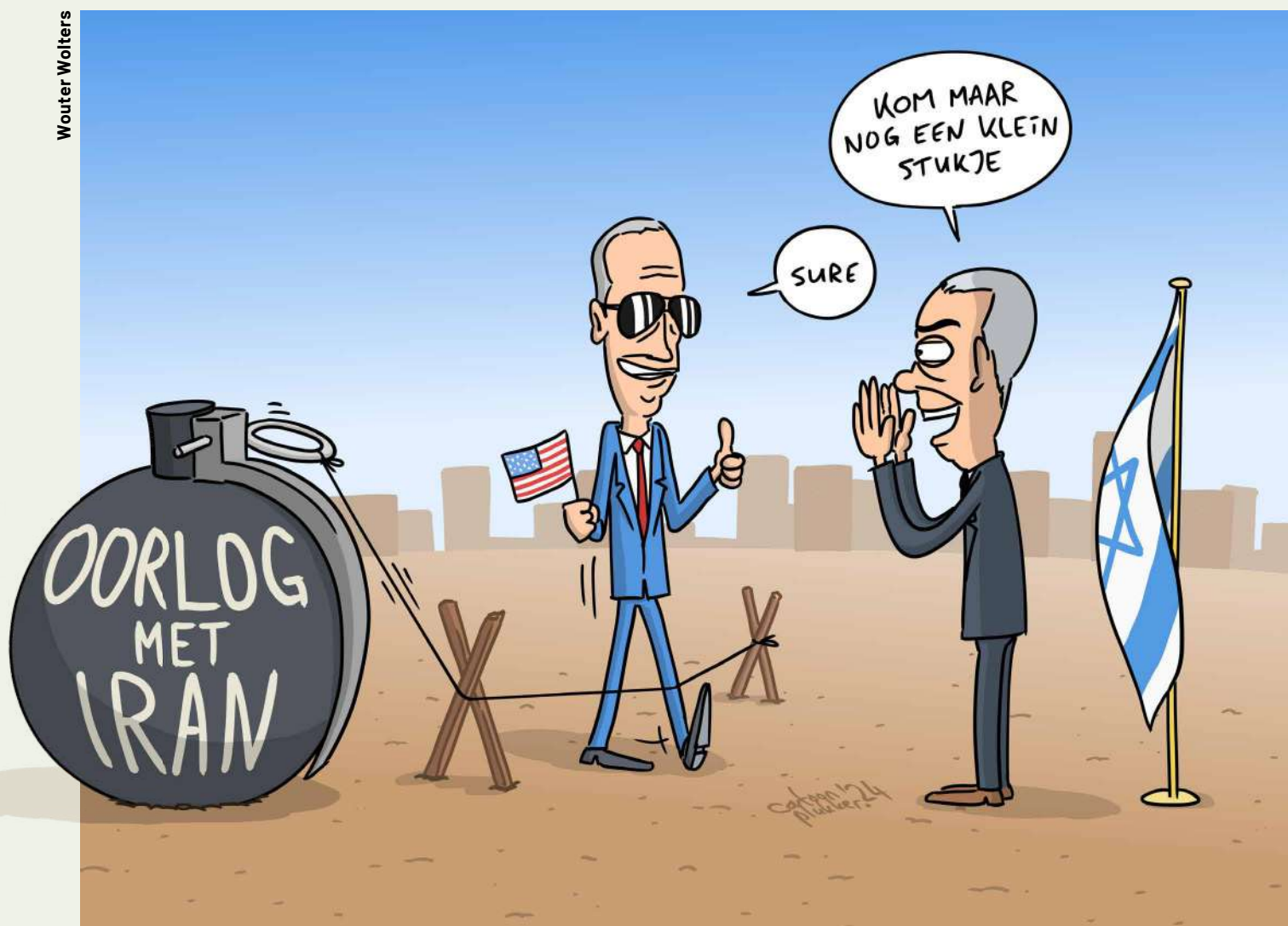
e g om Iran

als een conflict tussen het Westen (de VS, haar vazalstaten en Israël) en het niet-Westen: de landen die zich onafhankelijk van Amerika opstellen en zich hebben georganiseerd in de BRICS en de Shanghai Cooperation Organisation (SCO). Met name Rusland en Iran hebben een strategisch defensiepact gesloten, dat nu elke dag met handtekeningen kan worden geformaliseerd. Het is voor Rusland niet alleen een keuze om Iran militair te helpen, maar ook een existentiële noodzaak. Een oorlog tegen Iran kan zeker escaleren tot een wereldoorlog tussen het Westen en het niet-Westen, een oorlog tussen de VS en Rusland.

Oorlogsvalkuil

Amerika ondersteunt Israël met recordhoeveelheden wapens en heeft recentelijk de inzet toegezegd van een Terminal High Altitude Area Defense (THAAD) systeem, inclusief honderd Amerikaanse militairen. THAAD is een veel geavanceerder luchtafweersysteem dan de oudere Patriot-systemen, maar zal desondanks de algehele verdediging tegen Iraanse raketten slechts marginaal verbeteren. Iran heeft immers laten zien dat zij in staat is de luchtafweer te verzadigen met gewone 'slome' raketten, om dan vervolgens doelen succesvol te raken met super- of hypersonische raketten. De significantie van de inzet van THAAD is echter dat het een 'tripwire' is, een struikel-draad voor verdere escalatie. Noem het een oorlogsvalkuil, waarbij Amerika zich gedwongen zal weten om tegen Iran te vechten zodra er Amerikaanse soldaten sneuvelen in Israël. De VS neemt hier een heel groot risico op escalatie tot een oorlog, waar zij ook deel van zal uitmaken, terwijl de toegevoegde waarde van THAAD heel beperkt is. Het is een signaal dat Amerika escalatie nauwelijks een probleem vindt en het mogelijk zelfs aanmoedigt.

Wouter Wolters

Israëlische aanvallen op Syrië

Het is nauwelijks te bevatten hoeveel dood en verwoesting Israël in korte tijd in Zuid-Libanon heeft aangebracht. Het lijkt op de vernietiging van Gaza. Een belangrijke parallel is dat de Israëlische aanvallen een reactie zijn op de door Israël zelf uitgelokte aanvallen van Hezbollah. De oorlog in Zuid-Libanon is niet in het belang van Israël, laat staan voor de Israëli's die Noord-Israël hebben moeten ontvluchten. Het oorlogsgeweld tegen Hezbollah en Libanese burgers kan daarom geen ander doel hebben dan het uitlokken van een reactie van Iran, een struikeldraad voor oorlog. Israël breidt intussen de aanvallen op Syrië uit, ondanks Russische militaire aanwezigheid aldaar. Oorlog met Syrië dient eigenlijk geen enkel Israëli'sch belang en moet ook gezien worden als een struikeldraad tot escalatie. Syrië is immers een belangrijke bondgenoot van Rusland, waardoor Israël nu feitelijk ook Rusland tart. Rusland wil geen directe confrontatie met Israël en opereert daarom met grote voorzichtigheid. Allereerst omdat Rusland geen oorlogspartij wil zijn, maar ook omdat er meer dan een miljoen Russen in Israël leven. Rusland zal niettemin opkomen voor Syrië, waarbij Rusland mogelijk de luchtverdediging van Syrië gaat uitbreiden en versterken met inzet van geavanceerde hardware en bijbehorende militairen, vergelijkbaar met de samenwerking tussen Rusland en Iran.

Onvermijdelijk of niet

De vraag of een door Israël uit te lokken oorlog tegen Iran nog te vermijden is, hangt uiteraard samen met de vraag wat Israël gaat doen om de situatie nog verder te laten escaleren. Washington gaat Israël vooralsnog niet tegenhouden, waardoor er veel zal afhangen van wat het niet-Westen gaat doen. Rusland en Iran vormen samen nagenoeg één blok. Rusland heeft laten zien te kunnen handelen met grote terughoudendheid, met grote diplomatieke voorzichtigheid en met ongekend geduld. Het valt op dat Iran deze Russische benadering volledig heeft overgenomen. Iran is koortsachtig bezig met een groot diplomatiek offensief in de regio, alsof deze oorlog er gewoon gaat komen. Iran heeft bijvoorbeeld al een afspraak met Saoedi-Arabië dat het land geen militair-logistieke steun gaat verlenen aan Amerika of Israël. De verwachting is, dat Rusland en Iran tot het uiterste zullen gaan om langs diplomatieke weg te bereiken dat Israël op zijn minst stopt met provoceren. Tegelijkertijd hebben beide in niet mis te verstane bewoordingen duidelijk gemaakt dat Irans soevereiniteit met alle mogelijke – ook militaire – middelen verdedigd gaat worden. De inzet in deze oorlog is aan beide zijden heel hoog en kan ertoe leiden dat er naar een uitweg gezocht gaat worden. Het is mogelijk dat Israël stopt met provoceren, al dan niet onder druk van het Pentagon. Deze oorlog kan – met hulp van Rusland – beperkt blijven, maar kan ook escaleren tot een wereldoorlog. ■

Oekraïne met de rug tegen de muur

Franziska Zeller

De regering-Zelenski staat met de rug tegen de muur. Het ziet er naar uit dat Washington zich in elk geval tot aan de presidentsverkiezingen distantieert. Op 12 oktober zou in Ramstein een bijeenkomst van de Ukraine Defense Contact Group plaatsvinden, maar deze ontmoeting werd kort van tevoren afgezegd, omdat president Biden door de orkaan Milton zou zijn verhinderd, en ook minister van Buitenlandse Zaken Blinken het liet afweten. Voor president Zelenski was deze bijeenkomst belangrijk omdat hij daar uitsluitel zou krijgen of hij al of niet met Amerikaanse langeafstandsraketten Russisch grondgebied onder vuur mocht nemen, een belangrijk onderdeel van zijn 'overwinningsplan'.

Op 21 oktober bracht de Amerikaanse minister van Defensie Lloyd Austin een onaangekondigd bezoek

aan Kiev. Aan de Zelenski-regering werd weliswaar \$ 400 miljoen toegekend, maar wel met de waarschuwing dat hij het daarmee tot begin volgend jaar zou moeten doen. Enerzijds probeert Washington de financiering van Oekraïne op een dusdanige manier wettelijk te garanderen, zodat dit niet door een eventuele overwinning van Donald Trump in gevaar kan worden gebracht, anderzijds kreeg Zelenski bij al zijn eisen nul op het rekest: geen toestemming voor langeafstandsraketten op doelen in Russisch gebied, en ook geen opname op korte termijn in de NAVO. De nieuwe NAVO-secretaris-generaal Mark Rutte legde zich op karakteristieke wijze niet vast door aan te kondigen dat opname van Oekraïne al was besloten, maar er nog geen datum was vastgesteld.

NAVO-opname of dirty bomb

Zelenski kan het zich niet permitteren om van al zijn buitenlandse tochten met lege handen thuis te komen, daarom probeerde hij het met een ultimatum. Op 17 oktober presenteerde hij in Brussel bij een vergadering van Europese leiders en de NAVO-top opnieuw zijn 'overwinningsplan'. Daarvoor had de Oekraïense Rada (parlement) het plan met gespeeld enthousiasme begroet, terwijl de meeste afgevaardigden tijdens de presentatie zeer bezorgd keken. Onder meer eiste Zelenski in de vorm van een ultimatum dat Oekraïne onmiddellijk in de NAVO opgenomen zou worden: "of nu, nog voor de Amerikaanse verkiezingen, of we zullen zijn gedwongen kernwapens te produceren om ons te verdedigen". Het is de vraag of Oekraïne daartoe technisch in staat zou zijn, maar de intentieverklaring is op zichzelf zorgwekkend. Eventueel zou Oekraïne met Britse hulp vermoedelijk wel een zogenaamde *dirty bomb* kunnen produceren. In elk geval kwam de volgende dag een reactie van Poetin die verklaarde dat Rusland stappen in die richting niet zou toelaten en ontwikkelingen op dit gebied nauwlettend volgt.

Naarmate de militaire situatie verslechtert wordt het des te belangrijker om het narratief van de Oekraïense overwinning in stand te houden. Daarom wordt er nu een draai aan gegeven door te stellen dat Oekraïne alleen kan verliezen wanneer Rusland door Iran, China en vooral Noord-Korea wordt geholpen. Zelenski lijkt te hopen dat met het noemen van al haar aartsvijanden hij een ingrijpen van Washington teweeg kan brengen. Het verhaal over de Noord-Koreaanse hulp heeft Zuid-Korea in de wereld gebracht met de melding dat er ergens aan de grens 1.000 soldaten in gereedheid worden gebracht. De Oekraïense geheime dienst pakte het verhaal onmiddellijk op en maakte bekend dat er 10.000 man klaar stonden om aan de zijde van de Russen in Koersk te vechten. Zuid-Korea reageerde meteen en bood Oekraïne aan personeel te sturen dat gevangen Noord-Koreanen kan

ondervragen en voorzieningen treffen voor massaal deserterende Noord-Koreaanse soldaten die voor de vrijheid in Oekraïne kiezen. Daarnaast werd eerder geweigerde 155mm-munitie beloofd. Munitieleveranties liepen tot dusver officieel via de VS. Tot nu toe is er echter nog geen enkele Noord-Korea in Oekraïne opgedoken.

Het wordt steeds moeilijker feiten en fictie te onderscheiden. Zelenski verandert zijn verhaal met de dag en in toenemende mate verliest de Oekraïense bevolking het vertrouwen in hem. Volgens welingelichte kringen was de onderliggende reden voor het bezoek van Lloyd Austin aan Kiev om te controleren of Zelenski nog wel adequaat functioneerde. Washington wil niet direct betrokken raken bij een 'hete oorlog'. Zelenski heeft zichzelf per decreet verboden om ooit met Poetin te onderhandelen, maar langzaam begint het steeds duidelijker te worden dat deze oorlog slechts via diplomatieke weg beëindigd kan worden, want een Oekraïense militaire overwinning is uitgesloten.

Generaal Zaloezjnyj deed weer van zich horen, hij is momenteel als ambassadeur naar Londen verbannen, omdat Zelenski zijn politieke invloed vreest. In een interview stelde Zaloezjnyj dat Oekraïne wel terreinverliezen in ruil voor vrede zou moeten accepteren. Dit is niet het standpunt van de Oekraïense regering. Het Westen is wellicht op zoek naar een nieuwe leider in Kiev die wil onderhandelen. In Europa spookt namelijk nog steeds het beeld rond van een gedeeld Oekraïne naar het model van Oost- en West-Duitsland, waarbij het ene deel in de NAVO opgenomen kan worden en Rusland de rest mag houden. Via het deel van Oekraïne dat NAVO-lid is kan dan een poging gedaan worden om Rusland verder te destabiliseren, wat van het begin af aan het eigenlijke doel van deze oorlog is geweest. Rusland heeft al duidelijk gemaakt dat er geen staakt-het-vuren zal komen, en een vredesverdrag alleen aanvaardbaar is wanneer daarin de neutraliteit van Oekraïne is vastgelegd. ■

COLOFON

Gezond Verstand

Jaargang 5, nummer 100,
2 november 2024

Gezond Verstand is een onafhankelijk blad, opgericht in augustus 2020, en verschijnt elke twee weken. Gezond Verstand is een blad voor iedereen die objectief en waarheidsgetrouw geïnformeerd wil worden over de meest dringende gebeurtenissen die niet door de reguliere media worden behandeld. Gezond Verstand publiceert verslaggeving op basis van achterhaalbare feiten.

Uitgever

Gezond Verstand Media B.V.

Hoofdredactie

Karel van Wolferen, Emeritus-universiteitshoogleraar van de Universiteit van Amsterdam en oud-correspondent NRC

Nabestellingen

Losse nummers zijn te bestellen op gezondverstand.eu/nabestellen

Geen winstoogmerk

Gezond Verstand is werkzaam in het algemeen belang en heeft tot doel om landgenoten in te lichten over doorslaggevende ontwikkelingen waar de

gevestigde media niet, of op een sterk vertekende manier over schrijven.

Voorts ondersteunt en stimuleert Gezond Verstand kwalitatief goede onderzoeksjournalistiek en initiatieven die berichtgeving en journalistiek bevorderen en verdedigt en vraagt aandacht voor zowel de persvrijheid als vrijheid van meningsuiting van eenieder. Om deze essentiële doelen te behalen is de Stichting afhankelijk van donaties.

Klantenservice

Heeft u een vraag over uw bestelling of abonnement, ga dan naar gezondverstand.eu/klantenservice. Hier vindt u antwoord op de meest

gestelde vragen en ziet u wie u kunt mailen bij specifieke vragen.

Help ons met uw donatie

Behalve de mogelijkheid om abonnee van het Gezond Verstand te worden, kan Gezond Verstand iedere vorm van donaties gebruiken om het voortbestaan te garanderen en haar doel te realiseren.

Copyright

Niets mag zonder schriftelijke toestemming van de uitgever op welke wijze dan ook vervaelvoudigd worden of anderszins toegepast worden.

ISSN

2667-1174

VOOR WERKELIJKHEID - LEES GEZOND VERSTAND

**GEZOND VERSTAND NR 101
VERSCHIJNT 16 NOVEMBER**

In Gezond Verstand vindt u een verslag van geopolitieke ontwikkelingen met details die u nergens anders kunt vernemen.

■ WORD ABONNEE

Voor € 80,- per jaar kunt u een abonnement afsluiten op Gezond Verstand. Abonnees krijgen 24 keer per jaar het blad Gezond Verstand thuisgestuurd. Ook kunt u inloggen op onze website en alle oude magazines online raadplegen. Voor € 125,- wordt u Founder en krijgt u naast het normale abonnement toegang tot de Founder-bijeenkomsten.

■ WERK MEE

Gezond Verstand behandelt de belangrijkste ontwikkelingen van deze tijd waar de gevestigde media niet, of op een sterk vertekende manier over schrijven. De redactie is altijd op zoek naar schrijvers en onderzoekers die daaraan mee willen werken.

Mail naar redactie@gezondverstand.eu

■ FOUNDER-BIJEENKOMSTEN

De volgende Founder-bijeenkomsten zullen plaatsvinden op:

■ Donderdag 21 november, Weesp borrel, 19:00 – 22:00

Inloop half uur voor aanvang.

Meer informatie wordt medegedeeld wanneer u zich heeft aangemeld. Aanmelden kan via website. gezondverstand.eu/founders

**‘Een volk dat voor tirannen zwicht,
zal meer dan lijf en goed verliezen;
dan dooft het licht.’**

Henk van Randwijk, verzetsman en journalist

GEZOND VERSTAND OPBERGMAP

JAARGANG

4

Op 29 september jl. bestond Gezond Verstand precies vier jaar. En om dat te vieren hebben we, net als in voorgaande jaren, een speciale opbergmap jaargang 4 laten maken.

Maak uw collectie compleet. Bestel deze prachtige collectorsmap nu!

- De prijs is **€ 23,50** voor de lege map.
- En **€ 90,-** voor de gevulde* map (uitgaven 73-95).
- Bestelt u meerdere mappen? Dan krijgt u uiteraard een combideal.
- Levering vindt plaats vanaf de tweede week van november.

*Aan de gevulde map hoeft u niets meer te doen, we binden alle uitgaven van de vierde jaargang netjes voor u in. U ontvangt dus 24 nieuwe magazines. Bestelt u de lege map, dan moet u de uitgaven van uw afgelopen abonnementsjaar er zelf in doen.

Founders krijgen 15% korting!

Bent u Founder van Gezond Verstand? Dan krijgt u 15% korting.

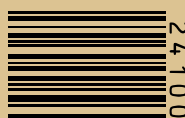
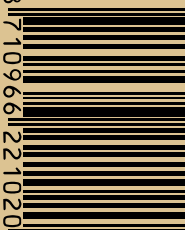
Houdt uw collectie georganiseerd met de Verzamelband!

De opbergmappen van Gezond Verstand verschijnen aan het einde van iedere jaargang. Met de handige verzamelband kunt u nu al uw magazines van het lopende jaar alvast netjes opbergen en beschermen.

GEZONDVERSTAND.EU/MAPPEN

BP 817109664221020

24 100